Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

VI. évf. 7. szám | 2000. július | Ára: 150 Ft

Folytatódik a csatornázás

131 millió forintot nyertünk a pályázaton

Lapzártakor vált bizonyossá a mindannyiunk számára örvendetes hír: **131 101 000 forint állami céltámogatást nyert** Pilisvörösvár Önkormányzata a szennyvízcsatorna-hálózat kiépítésének befejezésére.

A 327 753 000 forint összköltségvetésű beruházás 40 %-át fedezi a most elnyert állami támogatás, amelyből ebben az évben 91 771 000 Ft, jövőre 39 330 000 Ft használható fel.

A kormánydöntés hátteréről *Szakszon József* alpolgármester ad tájékoztatást a 7. oldalon.

A kalászos Pilis – Rásonyi Győzőné felvétele

ÚJRA BAJNOK LETT A FOCICSAPAT !

(A leköszönt elnökkel készített interjút a 18. oldalon olvashatják.)

Német Andrea (5 éves): Nyár

Fontosabb témáinkból:

A Pilisvörösvári Napok programja . . . 3
Mégsem kerül megyei fenntartásba a szakképző iskola 6
Lemondott Hargita Péter igazgató . . . 6
40 millió forint térrendezésre 7
„Kábel a rengetegben" – eladó vagy sem a Kábeltévé? 8
Lesz-e újra GESZ Vörösváron? 8
300 új telek a város szélén 9
Megnyílt az okmányiroda 10
Interjú dr. Guth Zoltánnal, a gimnázium új igazgatójával 14
„Ezt a focit nincs miért támogatni" – vélemény a másik oldalról 18
„Kipukkadt a légvár" – bajban a kézilabdások? 19
Javult a közbiztonság Vörösváron . . 20

Millenniumi ÚRNAPI virágszőnyeg

Az egyházi év egyik legnagyobb eseménye Vörösvá-ron az úrnapi körmenet. A II. világháborúig az oltári szentséget hosszabb úton, a kőkápolnákat érintve hordozták végig. A háború után a processzió útját lerövidítették a templom és az iskola köré. A négy kőkápolnát lombból és ágakból készült sátrakkal helyettesítik, a lombsátorba oltárt helyeznek, szentképet vagy szobrot állítanak rá, virágokkal és gyertyuákkal díszítik..

A legnagyobb gondot a virágszőnyeg elkészítésére fordítják. A nagy hozzáértéssel és odaadással összeállított színpompás „virágutat" messze földről érkezett vendégeink is megcsodálják.

Sax Ibolya felvételei

Ezredvégi Pilisvörösvári Napok
PROGRAMELŐZETES

Augusztus 12., szombat

15.00 Közösségi Ház: Botzheim István polgármester megnyitja a rendezvénysorozatot.
Kiállítások:
— Mini Expo — iparosok vására
— Helyi művészek kiállítása
— A Cziffra György Zeneiskola művészeti tagozatának kiállítása
— A Kertbarátok Egyesülete termékbemutatója
— „Előtte és utána" — a Környezetvédő és Természetbarát Egyesület fotókiállítása
— „István király udvarában jártunk" — a NOE Pilisvörösvári Csoportjának kiállítása
— A Kerámia szakkör munkái
(A vásár és a kiállítások augusztus 20-ig naponta 10 órától 18 óráig tekinthetők meg.)
17.00 Templom tér:
Boldog Gizella szobrának felszentelése
18.00 Római katolikus plébániatemplom:
Búcsúvasárnapi előmise.
19.00 A Német Nemzetiségi Vegyes Kórus templomi hangversenye
20.00 Rendezvénysátor (a gimnázium udvarán):
Nosztalgiaest az Ex-Roller együttessel
20.00 Halastó Kemping: Búcsúbál — Zene: Bolero

Augusztus 13., vasárnap

14.00 Solymári sportcsarnok:
Kézilabdatorna négy csapat részvételével
Vendég: a gerstetteni kézilabdacsapat
20.00 Rendezvénysátor:
Búcsúbál — Zene: Bravi Buam
20.00 Halastó Kemping:
Búcsúbál — Zene: Ungarndeutsche Jungs

Augusztus 14., hétfő

9.00 Közösségi Ház (alagsor): Kézműves tábor
10.00 Rendezvénysátor: Játszóház (bábkészítés, csuhéfonás, virágkötészet, aszfaltrajzverseny)
13.00 A „Kenguru" gyermekcsoport aerobic-bemutatója
14.00 Mini playback show avagy Tá-ti-ka
(Jelentkezés augusztus 10-ig a Közösségi Házban)
18.00 Nyugdíjasok búcsúbálja — Zene: Bilik-zenekar

Augusztus 15., kedd

9.00 Közösségi Ház: Kézműves tábor
10.30 Kerékpártúra. Útvonal: Pilisvörösvár-Pilisszentiván-Nagyszénás. Túravezető: Herczog Zoltán. Találkozás 9.45-kor a rendezvénysátornál
16.00 Városi Könyvtár:
A könyvtár és a Nyugdíjas Klub fotó- és kézimunka-kiállításának megnyitója
19.00 Rendezvénysátor:
Görög est. A Maskarades zenekar és az Iliosz táncegyüttes folklórműsora, táncház

Augusztus 16., szerda

9.00 Közösségi Ház: Kézműves tábor
13.00 Templom Téri Általános Iskola (tornaterem):
Városi asztalitenisz-bajnokság gyermekeknek
15.00 Városi asztalitenisz-bajnokság felnőtteknek
(Nevezés augusztus 10-ig a Közösségi Házban)
16.00 Rendezvénysátor:
A Speciális Otthon kulturális műsora
16.30 Idősek a színpadon — bemutatkozik a Napos Oldal Szociális Központ Idősek Klubja
19.00 Ír népzenei est és táncház a Greenfields együttessel

Augusztus 17., csütörtök

9.00 Közösségi Ház: Kézműves tábor
10.00 Veterán gépjárművek Pilisvörösvár utcáin
18.00 A gimnázium sportudvara:
Vörösvári polgárok és önkormányzati képviselők közötti kispályás labdarúgó-mérkőzés
20.00 Rendezvénysátor:
„Kató néni és családja" — humor, táncdal, magyar nóta. Közreműködik: Ihos József, Harmath Andrea, Poór Péter, Madarász Katalin. Zene: Auth Ede együttese

Augusztus 18., péntek

9.00 Közösségi Ház: Kézműves tábor
10.00 Rendezvénysátor: Íjászat
13.00 Íjászverseny gyermekek részére
15.00 Íjászverseny felnőttek részére
15.00 Fabula Bábszínház: Óriásbábok a színpadon
15.30 Játékos versenyek nyereményekkel
16.00 „Vitéz László és az ördögök" — vásári bábjáték
20.00 Bál az Ungarndeutsche Jungs együttessel

Augusztus 19., szombat

10.00 A gimnázium udvara:
Népi és iparművészeti kirakodóvásár
10.00 Tűzoltó-bemutató (tűzoltás, műszaki mentés)
13.00 Ünnepi felvonulás. Útvonal: Hősök tere — Fő út — Szabadság út — Rendezvénysátor.
Lovasok történelmi zászlókkal, mazsorett-csoport, fúvószenekarok és folklóregyüttesek
13.30 A gimnázium udvara:
Mazsorettbemutató. Közreműködik a zeneiskola mazsorettcsoportja és ifjúsági fúvószenekara
14.00 Rendezvénysátor:
„Kultúrával a Nyugat kapujában" — kistérségi nemzetiségi néptáncfesztivál
Közreműködnek: csobánkai, dunaharaszti, piliscsabai, pilisszántói, pilisszentiváni, pilisszentkereszti, pomázi, solymári és pilisvörösvári nemzetiségi táncegyüttesek.
17.30 A marktleugasti fúvószenekar és a vörösvári Német Nemzetiségi Vegyes Kórus közös műsora
21.00 Bál. Zene: Pilischer Sramli
22.00 Zenés tűzijáték

Augusztus 20., vasárnap

7.00 Halastó Kemping:
A horgászegyesület ifjúsági háziversenye
15.00 Rendezvénysátor:
Zenés sördélután. Közreműködik a Német Nemzetiségi Fúvószenekar
20.00 Halastó Kemping: a Martini együttes műsora

A PROGRAMOK RENDEZŐI A MŰSORVÁLTOZÁS JOGÁT FENNTARTJÁK!

Magyar millennium – a hatodik évszázad

Báthory István, erdélyi fejedelem és lengyel király

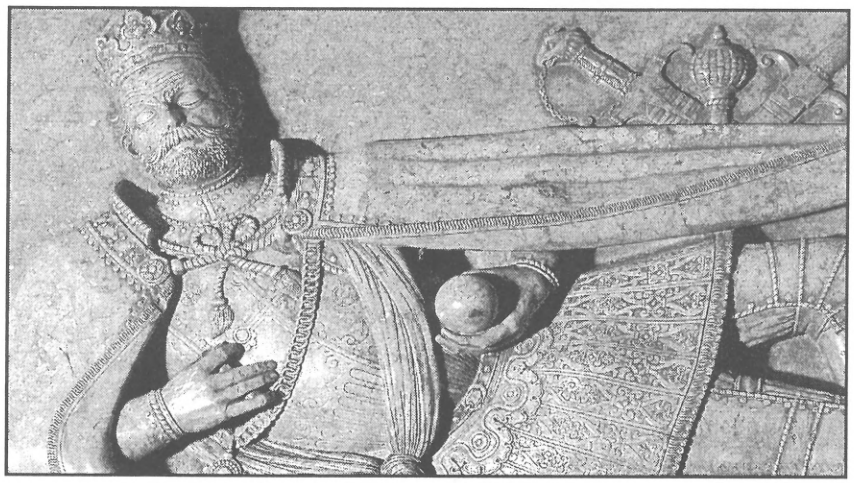
Vass Sándor barátom Erdélyben, Szászcsávás on lakik. Amikor tavaly náluk jártam, az erdélyi emberekre jellemző meleg szeretettel fogadott, étellel-itallal bőven szolgált, s folyt a szó erről-arról, családról, politikáról, nagyvilágról. Éjjel 11 óra felé visszavonultam a vendégszobába, s jó félóráig a magammal hozott Erdély-térkép fölé görnyedtem, régi dicsőségünkön és nagyságunkon nosztalgiázva. Féléjfélkor halkan kopognak az ajtón: Sándor lép be. Látván nagy térképészetemet lekuporodik mellém, és elmutogatja gyermek- és ifjúkorának utazásait a színes kartonon. Aztán tovább ömlik belőle a szó, megállíthatatlanul, amely a történelemre, Erdély nagy fejedelmeire terelődik. Báthory Istvánról és Bethlen Gáborról oly színes előadást tart ez az egyszerű kőmíves mester, hogy ma is bánom, hangrögzítő masinámat be miért nem kapcsoltam.

Ő, az erdélyi ember lett volna hivatott arra, hogy e millenniumi sorozat esedékes passzusát megírja. Én csak piszmogni, maszatolni tudok, ki a történelmet könyvekből tanultam, s magamba nem szívtam már csecsemőkorban is történelmi városok történelmi levegőjét. Báthory István nagysága – kiről most röviden szólni kívánok – azonban még a holt betűkön is átsüt.

1533-ban született Somlyó várában gazdag főúri család sarjaként. Apja (idősebb Báthory István) Erdély vajdája volt. Jutott hát kitől tanulnia a politika és az országlás embert próbáló tudományát. Mert Erdély valóban ország volt az országban. A három részre szakadt, törökdúlásos, osztrákok uralta, belviszályok gyengítette szegény Magyarországon egy viszonylagos önállóságot élvező, gazdaságilag is fejlődő, gazdag kultúrájú országsziget, legszebb, legnyugalmasabb korszakaiban maga a "tündérkert".

Erdélyország ingatag jóléte, békéje persze mindig attól függött, éppen micsodás tehetségű fejedelem állt az élén, hogyan tudott az Udvar és a Porta között kifeszített cérnavékony kötélen egyensúlyozni, s hogyan tudta mindeközben a belországi pártütőket is szemmel és kordában tartani.

Báthory István mindezen képességeknek birtokában volt. S ahogy már megszokhattuk jeles uralkodóink életrajzát böngészve, magas intellektusú, alapos műveltségű ember volt. Humanista műveltségét Itáliában szerezte, megfordul Pádovában, a sok magyar lá-

Báthory István síremléke a krakkói Wawel katedrálisában

togatta egyetemi városban is. Hazatérve azonban nem a humanista kódexeket, hanem a kardot forgatja.

Fiatal kora ellenére váradi kapitánynak nevezik ki, és alaposan kiveszi a részét János Zsigmond várháborúiban. Az erdélyiek egyik legnagyobb katonai sikere az ő nevéhez fűződik: 1564-ben rajtaütéssel elfoglalja Szatmárt és Németit.

A történészek szerint Báthory Istvánt birtokainak súlya, népszerűsége és saját energiája együttesen segítette a fejedelmi székbe. 1571-ben választják őt vajdává az erdélyi rendek. Később a Habsburgoktól való függetlenséget hangsúlyozandó ő maga veszi fel a fejedelmi címet.

Báthory megválasztása után kemény kézzel látott neki hatalmának megerősítéséhez és az országrész dolgainak rendbe tételéhez. A korábban könnyelműen eladományozott birtokokat visszaveszi, újjáépítteti a bányákat, privilégiumot ad a kézműves-társadalomnak, szabaddá teszi a külföldiek számára a kereskedést. Intézkedései nyomán virágzó gazdasági élet kezd kialakulni Erdélyben. A szultánnak évenként ugyan 15 000 forint adót kénytelen fizetni, de az országrész így is szemlátomást gazdagodik.

1575 nevezetes esztendő Báthory életében: ekkor arat végső győzelmet a nagy ellenlábas, Bekes Gáspár seregei felett, és ekkor választják meg őt a lengyel urak országuk királyának. Döntésükben alapvető szerepet játszik az a tekintély, amelyet Báthory államszervező tevékenységével és katonai sikereivel szerzett magának.

Érthető módon Báthory István királyként ettől kezdve Lengyelország belés külpolitikai helyzetének megszilárdítására koncentrál. A fejedelmi címet megtartva bátyját, Báthory Kristófot nevezi ki vajdának, Krakkóban pedig megszervezi az erdélyi kancelláriát, amely arra volt hívatva, hogy az otthoni ügyekbe megmaradjon a közvetlen beleszólása. Csodálatos dolog, hogy miközben a fejedelem évekig távol van, Erdélyben rend és béke honol. Ez is az ő államférfiúi nagyságának fényes bizonyítéka.

A lengyel uraknak sem kell megbánniuk, hogy őt választották. Erős kezű, bölcs király volt. Megteremtve az ország egységét, jelentős katonai sikereket ért el (Rettenetes) Iván moszkvai cár ellen, akinek démonikus alakja leginkább Eizenstein klasszikus filmjéből, a Rettegett Ivánból idéződik fel számunkra.

Lengyel királyként sem felejtkezik meg azonban Erdélyről és magyarságáról. A lengyel urak egy ízben meg is orrolnak rá, amikor kicsúszik a száján, hogy Isten nem a lengyelek, hanem a magyarok számára teremtette őt...

Élete vége felé minden erejével és tehetségével azért küzd, hogy főművét, a törökellenes szövetséget létrehozza, és Kelet-Európa népeinek, országainak együttes haderejével kiűzze Európából az oszmánokat. Nagy humanista elődjéhez, Mátyáshoz hasonlóan nagyszabású terveire a halál tesz pecsétet. A XVI. század legjelesebb, legszélesebb látókörű magyar államférfia 1586-ban hal meg Krakkóban. Síremléket a krakkói székesegyházban emelnek számára a nagysága előtt fejet hajtó utódok.

Fogarasy Attila

Polgármesterek világtalálkozója

Botzheim István és Réti György közös javaslata

Június 28-a és 30-a között rendezték meg Gödöllőn a Magyar Polgármesterek III. Világtalálkozóját. A millenniumi rendezvényen a résztvevők több mint fele a határainkon túl élő magyarságot képviselte. Réti György, Mikefalva újonnan megválasztott polgármestere szintén a meghívottak között volt, vendéglátójával, Botzheim István polgármesterrel az önkormányzati társulásokkal, a település- és térségfejlesztéssel foglalkozó szekció munkájában vett részt. A két polgármester javaslatot tett arra, hogy minden magyarországi településnek legyen egy határainkon túli, többségében magyarok lakta településsel testvérkapcsolata, és a bizalmatlanság oldása érdekében e testvértelepülések együtt vegyék fel a kapcsolatot egy nem magyarok lakta községgel vagy várossal.

Részletek a Botzheim István polgármester által megfogalmazott javaslat szövegéből:

„Csak aki rendszeresen járja és keresi fel Erdélyt, tudja, milyen nagy szüksége van ott élő nemzettársainknak egyenként a személyes találkozásokra, a testvértelepüléseknek formális keretek között bonyolódó rendszeres kapcsolathálózatára és Magyarország nemzetfiaihoz szóló megnyilvánulásaira.

Félreértés ne essék, nem anyagi segélyakciókra van szükségük testvéreinknek. A felszínes látszat vagy a kapcsolatok kezdete tárgyiasult szociális segítségnyújtást mutat. Ez a kapcsolatrendszer viszonos és egyenrangú. Ha nekünk van átadásra méltó technikánk, kultúránk, ismeretünk, tárgyunk, fellendítésre váró tőkénk, akkor bizton számíthatunk (ha ez egyáltalán fontos testvérek között) hazavihető, megtanulható vendégszeretetre, nálunk már régen feledett emberi tartásra, viselkedésre, tiszta emberségre, ismeretekre olyan fenntartható kapcsolatrendszerről a természettel, erőforrásokkal, amit a magyar nemzet sajátjává kell tennünk, és rejtett kincsként, szellemi kulturális örökségünkkel kell felfedeznünk és óvnunk.

Ha mi látszatra segítünk egy ott ritkán látott márkás csemegével (bár van-e egy kürtőskalácsnál, savanyú zsendicénél finomabb csemege), vagy egy nyugatról kapott és továbbadott tűzoltóautóval, jól kell tudnunk, testvéreink egy másik országban élnek! A mi megjelenésünkkel, tárgyi, anyagi segítségünkkel nem fogjuk megváltoztatni nemzettársaink, az ő lakóországuk helyzetét. De ők meg tudják saját helyzetüket változtatni, és országukra is hatni tudunk, ha fogjuk a kezüket bátorításként, anyanemzetükhöz való tartozásuknak érezhető, tapintható jeleként, akár szótlanul is, ha bizton számíthatnak ünnepeiken levelünkre néhány soros üdvözletünkre, és ettől reménytelibbé válnak mindennapjaik is. (...)

Forduljunk tehát minden magyarországi település polgármesteréhez azzal a felhívással, hogy:

Minden magyarországi településnek legyen a határon kívül rekedt nemzettársaink által többségben lakott és remélhetően vezetett településsel testvérkapcsolata.

A további, az előzőt továbbfejlesztő javaslat a nemzettársaink lakóországában meglévő bizalmatlanság csökkentésére szolgál. Valamennyien érzékeljük ott jártunkkor azt az alkalmanként feszült légkört, ami a különböző nemzetek együttéléséből származik. Mindenki előtt ismertek ennek gyökerei, valóságos és vélt történelmi sérelmek, a nyomorból származó súrlódások, bűnbakkeresések, és az erre mindig rájátszó demagóg politika cselvetései. Néha pont az anyaországi látogatások, felszínen megjelenő anyagi, tárgyi segítségnyújtás gerjeszti az irigységet, féltékenységet. Tehát ha létrejöttek, és kiteljesedtek felhívásunk folyományaként, vagy az élet tovahaladtával a minden magyarországi és határainkon kívüli

Réti György polgármester

magyar vezetésű településekkel a testvérkapcsolatok, akkor

a bizalmatlanság és a féltékenység légkörének oldása érdekében a magyar testvértelepülések (magyarországi és határon túli testvértelepülése) együtt keressék kettejük lakóországbeli nem magyar testvértelepülését."

Választások után

Interjú Réti György polgármesterrel

Réti Györgyöt, Mikefalva polgármesterét nagy többséggel választották meg újra a júniusi helyhatósági választásokon – a Kis-Küküllő-menti településen és a hozzá tartozó 7 társközségben igen népszerű helyi politikus az RMDSZ jelöltjeként a szavazatok 72 százalékát szerezte meg. Gratulációmat vörösvári ittartózkodása idején azonban kicsit szomorúan, ráncos homlokkal fogadja:

– Sajnos elveszítettünk két mandátumot a községi tanácsban. Igaz, még mindig többségben vagyunk, a 13 fős testületben hét tanácsosi helyet tudtunk megszerezni. Kissé csalódottak vagyunk, jobb eredményekre számítottunk. Pedig nem szabad, hogy szétforgácsolódjunk. Intő példa az számunkra, ami Marosvásárhelyen történt.

– Mi lehet a vártnál gyengébb eredmény oka?

– Számos összetevője van, országszerte befolyásolta a szavazókat többek között az, hogy Romániában most vagyunk az infláció csúcsán, hogy hosszú huzavona után sem rendeződött a magyar egyetem sorsa és hogy az egyházi javak visszaszolgáltatása terén sem történt előrelépés. De tény az is, hogy az RMDSZ-en belüli viták sem voltak jótékony hatással a szavazás kimenetelére.

– Botzheim István polgármesterrel közösen szorgalmazták a világtalálkozón, hogy minden magyarországi településnek legyen egy határainkon túli, többségében magyarok lakta településsel testvérkapcsolata. Önök szívesen látnák, ha a Mikefalva és Vörösvár közti kapcsolat hivatalos szintűvé válna?

– Olyannyira, hogy a községi tanács már hozott is egy határozatot erről, annál is inkább, mivel a városuktól kapott ajándékot, hét darab számítógépet a román törvényeknek megfelelően csak így tudtuk átvenni. Mi tehát szeretnénk szorosabbá és hivatalossá is tenni a településeink között hosszú évek óta fennálló kapcsolatot. A döntés másik fele önökön múlik.

Fogarasy Attila

Zsinór és gomb

Réti György polgármester ritkán mosolyog. Vállát nyomja a közösség gondja-baja, a kicsinyes gyűlölségek és hiábavalóságok, a pénztelenség, a napi macerák és távoli hivatalok packázásai. De leginkább a félelem, hogy „az anyanyelv erdőzúgása" – Sütő András gyönyörű szavai ezek – egyszer tán elhalkul, s a közösség mint bomlott kéve szanaszét hullik térben és időben. Hiába keressük akkor majd, nem leljük, mindhiába, akár a földön, hajdani ősök hűlt nyomában, akár a magasságbeli fényes és hideg csillagösvenyen.

De nem, nem hullhat szét egy nép akkor, ha még egy zsinóros kabátnak is szíve van. Ha gombjai, a magyar évszázadokat kapcsolják össze, Erdély évszázadait, vitézlő fejedelmek, kincses városok évszázadait. Zsinórjait Árpád népe, Ábel népe, Csaba királyfi népe fonta.

Beszél ez a kabát. Szava van. Azt mondja: itt és most: most és mindörökké. Azt mondja: talpalatnyi föld. Azt mondja: rendületlenül.

Jelkép ez a kabát, logó, ikon. Nem magyarkodó politikusok majomjelmeze. Öndöngetett mellekre rá nem illik. Mázsás súlya van, összenyomja a lufilelkű, pirosfehérzöld szószaporítókat.

Ne legyen mosolytalan Réti György polgármester úr. Kabátja gombjait mi is magunkra gomboljuk: az aranyos zsinór Mikefalvától a pilisi hegyekig ér. Meleg belül az a kabát. Jó meleget ád.

Fogarasy Attila

Visszavettük a Muttnyánszkyt

Tájékoztató a Képviselő-testület üléseiről

Kényszeres döntés a szakképző iskoláról: mégsem adja át a város a fenntartói jogot Pest megyének. – Köztemető: az eddigi üzemeltető nyerte meg az újra kiírt pályázatot – Beszámolt a budaörsi rendőrkapitány: az elmúlt évben lelassult a bűnözés növekedése – Megújul a Hősök tere és Vásár tér: a képviselők 40 millió forintot hagytak jóvá a terek parkosítására

Június 18.

Napirenden a szakképző iskola

Rendkívüli ülés rendkívüli helyzetben

A Képviselő-testület 1999 februárjában határozott arról, hogy átadja a Pest megyei önkormányzatnak a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola fenntartói jogát. Ezt a döntését áprilisban meg kellett erősítenie, mivel a megye formai okokra hivatkozva első körben visszautasította a kérést. Mivel a középiskolák fenntartása nem tartozik a települési önkormányzatok alapfeladataihoz – mint például az általános iskolák vagy az óvodák működtetése –, a megyei önkormányzat a formai hibák kijavítása után tudomásul vette a vörösvári képviselő-testület határozatát.

Az átadás-átvételi folyamat már a vége felé járt, amikor informális úton a képviselők tudomására jutott, hogy a megyei közgyűlés elé június 30-án egy olyan előterjesztés fog kerülni, amely csak a feladat átvételét javasolja a megyei képviselőknek. Ez azt jelentette volna, hogy az iskola tanulóit más megyei önkormányzati oktatási intézményekben helyezték volna el, magát a vörösvári iskolát pedig megszüntették volna.

Botzheim István polgármester azonnal rendkívüli képviselő-testületi ülést hívott össze, és a megváltozott helyzetre való tekintettel javasolta, hogy a korábbi határozatot visszavonva Vörösvár tartsa meg az iskola fenntartói jogát. A képviselő-testület tagjainak többsége ezt a határozati javaslatot azonban elutasította.

Szakszon József alpolgármesternek – a megyei önkormányzat gazdasági bizottsága tagjának – másnap sikerült elérnie azt, hogy a bizottság az eredeti előterjesztéssel szemben a fenntartói jog átvételét javasolja a közgyűlésnek.

Június 21-én *Botzheim István* polgármester tárgyalásokat folytatott *T. Mészáros Andrással* a Pest Megyei Közgyűlés elnökével az iskola megyei fenntartásba vételéről. E tárgyalások során világossá vált, hogy a megye az iskola fenntartását csak a vagyon átvétele esetén vállalná. Ebben a kiélezett helyzetben került sor a városi Képviselő-testület újabb ülésére, ahol ismét napirendre került a téma.

Június 26.

Visszavegyük-e szakképző iskolát?

A név szerinti szavazáson már csak két képviselő voksolt a visszavétel ellen

A Képviselő-testület az iskola sorsáról ezúttal a tanácskozóteremben nagy számban megjelent, gyermekeikért aggódó, izgatott szülők előtt tárgyalt.

Szakszon József alpolgármester kifejtette, hogy a Képviselő-testület előtt három lehetőség van. Az első az, hogy visszavonja korábbi döntését és visszaveszi az iskolát. A második az, hogy fenntartja a leadási szándékot, de nem adja át a vagyont, a harmadik pedig az, hogy vagyonnal együtt adja át az iskolát.

Az alpolgármester úr szerint a megye kvázi megfenyegette az önkormányzatot, hogy ha az nem hátrál meg és nem veszi vissza az iskolát, akkor csak a feladatot vállalja át, ami az iskola megszüntetését jelenti. Ha pedig Vörösvár vagyonnal adja át az iskolát, az önkormányzatnak nem lesz semmi beleszólása az intézmény és az épület további sorsába.

Horváth József képviselő, a Pénzügyi Bizottság elnöke komoly aggodalmát fejezte ki a közel 100 milliós vagyon átadásával kapcsolatban. Véleménye szerint ugyanis a megye néhány éven belül egész biztosan megszüntetné az iskolát és az épületet másra hasznosítaná. A várost így komoly vagyonvesztesség érné.

Az elnök úr ugyanakkor élesen bírálta *Hargita Péter* igazgatót, aki szerinte az elmúlt hat év során nem tett meg mindent azért, hogy az általa vezetett intézmény súlyos problémái megoldódjanak. A Pénzügyi Bizottság többször kérte, hogy az intézményvezető hozzon alternatívákat, hogyan lehet az iskolát olcsóbban működtetni. Ez azonban nem történt meg.

Fogarasy Attiláné képviselő asszony kezdettől fogva határozottan kiállt azért, hogy az iskola vörösvári fenntartásban maradjon. Szerinte nem szabad egy oktatási intézményt csak a pénz és a finanszírozás oldaláról nézni. Az iskola szakmai munkájáról szólva elmondta, hogy azt még soha senki nem vizsgálta. Az Önkormányzatnak független szakértőt kellene segítségül hívnia a szakmai képzés átszervezése, ésszerűsítése érdekében. A képviselő asszony kérte, hogy minden képviselő józanul döntsön, úgy, hogy a saját lelkiismeretével utólag tisztázni tudja.

A Képviselő-testület az iskola átadásáról név szerinti szavazással döntött. A megváltozott körülmények között a képviselők többsége most már az iskola visszavételét támogatta.

(A visszavétel mellett szavazott: *Bíró Benjámin, Botzheim István, Fogarasy Attiláné, Freisleben András, Halmschläger Antal, Horváth József, Kárpáti János, Kós Beatrix, Krupp János, Nick György, Sax László, Szakszon József, Zsarnóczi Richárd.* Ellene szavazott: *Gromon István, Neubrandt István.*)

A döntés értelmében a Képviselő-testület visszavonva 35/1999. (II. 15.) valamint 137/1999. (IV. 21.) Kt. számú határozatát a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskolát ***tovább működteti, fenntartói jogát nem adja át Pest Megye Közgyűlésének.***

(Folytatás a 7. oldalon)

Az ész és a szív döntése volt

Marad az iskola, távozik az igazgató

A Muttnyánszky nehéz napjai véget értek... (?)

„Leadjuk a Mutyit." „Nem adjuk le a Mutyit". Ez az kezdete és a vége a képviselő-testület elmúlt másfél éves vívódásának a szakképző iskolával kapcsolatban. Aki azt gondolná, hogy választott szószólóink össze-vissza nyomogatják a szavazógépet, alaposan téved. Nagyon is megfontolt volt mindkét határozat. Az első azért, mert az iskolát már régen vissza kellett volna adni megyei fenntartásba – és ezt végre fel merte vállalni a mostani képviselő-testület; a második pedig azért, mert a megyei önkormányzat ügyesen taktikázva sarokba szorította az önkormányzatot, s félő volt, hogy a gyerekek is pórul járnak és a város is elveszíti vagyonának egy részét. A vagyonnal nem szabad játszani. Még úgy se a gyerekek jövőjével! A képviselők éppen ezért nemcsak józan eszükre, hanem szívükre is hallgattak, amikor nehéz döntésüket meghozták.

Az iskola így hát a város fenntartásában marad, de mint mindennek, ennek is ára van. És itt nem csak az évi minimum 10 millió forintos önkormányzati finanszírozásra gondolok. A megyei fenntartásba adás meghiúsulásával ugyanis minden eddiginél erősebbé vált az önkormányzat részéről az iskola működésének ésszerűsítésére, az oktatási modell korszerűsítésére való igény. Ennek vesztesévé végül is az iskola igazgatója vált, akit az utóbbi időben kemény bírálatok értek a képviselő-testület részéről. Így nem volt meglepő, hogy *Hargita Péter* július 10-én írásban benyújtotta lemondását.

„Az elmúlt években az iskola igazgatója nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az egyre terebélyessé váló intézmény gazdálkodását ésszerű korlátok közé szorítsa, ugyanakkor rendre kierőszakolta az elképzeléseihez szükséges pénzeszközöket az önkormányzattól – mondja *Botzheim István* polgármester. – E módszer folytatásának érzem azt a demonstrációt is, amelynek tanúi lehettünk a döntéshozatal előtt az ülésteremben. Végül is ennek hatására hívattam be az igazgató urat, tudomására juttatva, hogy nagy valószínűséggel a továbbiakban nem tudunk együtt dolgozni..."

„Az önkormányzat az elmúlt időben mindig csak elvont az iskolától – állítja viszont a lemondott igazgató. – Bármit szerettem volna változtatni, mindig mindent elutasítottak. Mivel nem tudok tovább együttműködni *ezzel* a polgármesterrel és *ezzel* a képviselő-testülettel, az iskola érdekében inkább beadtam a felmondásomat."

A képviselő-testület a következő időben várhatóan mindent megtesz majd annak érdekében, hogy ne bánja meg mostani döntését, és az iskola az eddigieknél magasabb színvonalon és főleg olcsóbban működjön.

A szülők láthatóan fellélegezve, megnyugodva távoztak június 26-án a városháza tanácskozóteréből. A képviselők számára a fellélegzés még odébb van...

Fogarasy Attila

Vörösvár elnyerte a csatornaberuházás állami céltámogatását

Egy kormánydöntés és ami mögötte van

Pilisvörösvár Város Önkormányzata – a korábbi évekhez hasonlóan – ebben az évben is pályázatot nyújtott be a szennyvízcsatorna-építéssel kapcsolatos állami céltámogatásra. A tavalyi sikertelenség után pályázatunk az idén is rossz helyzetben várta a kormánydöntést, mivel városunk ivóvízbázis-védelmi szempontból nem szerepel a kiemelt fontosságú települések között.

Vörösvár egyetlen esélye az a néhány százmillió forintos állami pénzkeret maradt, amelynek felosztására a Közép-Magyarországi Régió tehetett javaslatot, s amelynél már figyelembe lehetett venni olyan településeket is, amelyek ivóvízvédelmi szempontból kevésbé veszélyeztetettek. A döntésnél a kormány a Közép-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács javaslatát vette figyelembe. E szervezet megismerve a vörösvári csatornaépítés fontosságát és szakmai indokoltságát a javasolt települések közé sorolta városunkat.

Szakszon József
alpolgármester

Emlékeztető A csatornaberuházás teljes összegét állami normatívák alapján számolták ki a Műszaki iroda munkatársai. Az állami normatívák szigorúan megszabják 1 m csatorna építési költségét. Ezt kellett megszorozni az építendő csatorna hosszával a vízjogi engedélyben szereplő adat alapján. Az így kijövő összeg nem feltétlenül kell hogy egybeessék a tényleges beruházási költséggel – optimális esetben több annál –, mindenesetre az állami céltámogatásra csak a normatívák szerint lehet pályázni.

A beruházás lebonyolítására csatornatársulatot kell szervezni. Az Önkormányzat az építésben társberuházóként vesz részt. A társulat minden belépő tagja hozzájárulási díjat fizet, amelynek összegét tavaly nettó 110 000 forintban javasolta meghatározni a Képviselő-testület.

A beruházást meg kell hirdetni a Közbeszerzési Közlönyben. A pályázó cégek közül az első fordulóban a legjobb ajánlatot tevő 3-5 „marad állva", a második fordulóban ezek közül választja ki a Képviselő-testület a legmegfelelőbbet. Az előminősített közbeszerzési eljárás időtartama minimum két hónap, s ennek sikeressége esetén lehet csak hozzáfogni a csatornaépítéshez.

A rendőrkapitány beszámolója

Túljutottak a mélyponton?

A Képviselő-testület elfogadta a Budaörsi Rendőrkapitányság 1999. évi munkájáról szóló beszámolót, amely felpanaszolja, hogy a kapitányság igen leterhelt és alulfinanszírozott. Ennek ellenére tavaly sikerült az 1998 évi mélypontról pozitív irányban elmozdulniuk: a bűnözés növekedése lelassult a megye ezen legfertőzöttebb régiójában.

(*Szabó Jenő*, budaörsi rendőrkapitány írásos beszámolóját Közbiztonság c. rovatunkban ismertetjük részletesebben.)

Temetőüzemeltetés

Az eddigi üzemeltető nyerte az újra kiírt pályázatot

A Képviselő-testület 2000. július 1-jétől a Varázskő Kft.-t bízta meg a városi köztemető üzemeltetésére. A megbízás 15 év időtartamra szól. A Képviselő-testület felkérte a jegyzőt a kegyeleti közszolgálati szerződés tervezetének elkészítésére, és annak a következő ülésen való előterjesztésére.

Intézményi területből lakóövezet

Változik a besorolása a Szent Erzsébet utcától északra kialakítandó telkeknek

A Képviselő-testület támogatja, hogy a Szent Erzsébet utcától északra fekvő, a jelenlegi ÁRT-ben intézményterületként fenntartott terület a készülő szabályozási tervben lakóövezeti besorolást kapjon, és ennek megfelelően a lakótelkekre előírt méretekkel kerüljenek kialakításra az egyedi telkek. (Az intézményi területen az ÁRT szerint a minimális telekméret 900 m².)

A Képviselő-testület kijelölte az Önkormányzat tulajdonát képező 2600 m²-es telek helyét a sportpályától nyugatra eső területen.

Térrendezések

40 millió forint a Hősök tere és Vásár tér újjávarázsolására

A Képviselő-testület értékelve a beérkezett pályázati ajánlatokat a Parképítő Rt.-t bízta meg a Hősök tere és a Vásár tér park- és útépítő munkáinak kivitelezésével. A Képviselő-testület felhatalmazta a polgármestert, hogy a Hősök terére vonatkozóan 22 millió forintos, a Vásár térre vonatkozóan pedig 18 millió forintos összeghatárig kössön szerződést a kivitelezővel.

Alapító okirat módosítása

Nem bővül a művészeti oktatás

A Képviselő-testület felülvizsgálta és az elfogadott módosításokkal jóváhagyta a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola alapító okiratát. A képviselők nem támogatták az intézmény alaptevékenységének kibővítését.

(*Hoós Sándor* igazgató szerette volna, ha bekerült volna az Alapító okiratba a szaxofon és a szintetizátor oktatása, valamint az egyéb művészeti ágak közt a drámajáték, a bábjáték, a balett, a kortárs tánc, a néptánc és a textilművészet.)

Napközis csoport a Vásár téren

A következő tanévben is engedélyezték a harmadik csoport működését

A Képviselő-testület engedélyezte a Német Nemzetiségi Általános Iskola harmadik napközis csoportjának működését a 2000/2001-es tanévben, és biztosított hozzá + 1 fő napközis nevelői státuszt.

Újságunk gazdálkodásáról

150 forintra emelték a lap árát

A Képviselő-testület elfogadta a Vörösvári Újság 1999. évi gazdálkodásáról szóló jelentést. Mivel a bevételek még a nyomdaköltséget sem fedezik, az újság értékesítési árát 150 Ft/db-ban határozta meg. A Képviselő-testület felkérte a Hivatalt, hogy a Vörösvári Újság a legrövidebb időn belül alszámlán kerüljön kezelésre, hogy a pénzforgalom jobban követhető legyen.

Vörösvári Újság on-line

Még várni kell az internetes változatra

Eredménytelenül zárult a Vörösvári Újság internetes (on-line) változatára kiírt pályázat. A három pályázó közül senki sem tudta megszerezni a megbízáshoz szükséges 9 szavazatot. (Az on-line változatra az újság felelős szerkesztője is benyújtotta pályamunkáját, szakmai elképzelései azonban nem arattak osztatlan sikert a képviselők körében.)

Összeállította: *Fogarasy Attila*

Százötven Most megint magyarázkodhatok, miért emelkedett 50 százalékkal az újság ára. Pedig én mindent elkövettem annak érdekében, hogy ez ne történjen meg. Szerettem volna legalább egy fél évvel kitolni az áremelkedést. De a Képviselő-testület nem engedett a 48-ból, azaz mit is beszélek, a 150-ből. Megmondták, legalább a nyomdaköltségnek vissza kell jönnie, különben fel is út, le is út. Nem költik a város drága pénzét az újságra. Igazuk van! A helyükben én is szorosan fognám a bugyellárist, el ne guruljanak azok a huncut krajcárok. Persze, zsémbelhetek én itt, a végső szót úgyis az olvasó mondja ki. Azzal, hogy megveszi az újságot, vagy hogy nem veszi meg. Nem ér semmit a magyarázkodás az ő szándéka ellen. A jövőnk az ő kezében van.

Fogarasy Attila, felelős szerkesztő

Az Internet is házhoz jönne

Kábel a rengetegben

Két magáncég és két önkormányzati intézmény tulajdonában van jelenleg a felújításra szoruló vörösvári kábeltelevíziós hálózat. A rendszert megvenné és korszerűsítené egy tőkeerős és dinamikusan terjeszkedő hírközlési cég. Az értékesítés miként jéről és időpontjáról azonban egyelőre nincs egyetértés az önkormányzat és a Pilisvörösvári Kábeltelevíziós Kft. között...

A tudomány és technika két alapfogalma, az anyag és az energia mellé, a huszadik század második felében egy harmadik is társult: az információ. Ez utóbbi egyre nagyobb jelentőséggel bír mai társadalmunkban. Aki kimarad az információszerzés-feldolgozás-továbbítás gyorsan forgó köréből, mindenből kimarad.

Éppen ezért sajnálatos, hogy míg másutt már megkezdődött a kábeltelevíziós hálózatok felújítása, korszerűsítése, Vörösváron ez a folyamat egyelőre késedelmet szenved. Mindennek a polgárok látják kárát, akiknek joguk lenne az információhoz jutáshoz, a szélesebb spektrumú műsorkínálathoz, helyi tévéműsorhoz és az Internethez való olcsóbb csatlakozáshoz.

A probléma a Pilisvörösvári Kábeltelevíziós Kft. sajátos tulajdonviszonyaiban rejlik. A társaságot 1990 szeptemberében alapította a Művelődési Ház, a gimnázium, valamint a piliscsabai Sat-Elit Gmk. 1991-ben csatlakozott hozzájuk az Olistar Kft. A társaság minden egyes tagja a törzsvagyon 25 %-ával rendelkezik. A kábeltelevízió hamar népszerűvé vált a vörösváriak körében, és egyre többen kérték rákötésüket a hálózatra.

Tíz évvel a jó szándékú és sikeres alapítás után azonban világossá vált, hogy mind a tulajdoni szerkezet, mind a kiépített hálózat elavult, s elengedhetetlenné vált a kábelek és egyéb műszaki eszközök cseréje.

Időközben az is kiderült, hogy a társaság könyvelésében hiányosságok fedezhetőek fel. Ennek orvoslására komoly lépések történtek, s lassan ez a probléma megoldódni látszik. A társaság új ügyvezető igazgatót is választott *Molenda László* személyében. (Azt az önkormányzati határozatot viszont elutasították, hogy nevezzenek ki egy másik ügyvezetőt is a két önkormányzati résztulajdonos részéről, akinek a polgármester ellenjegyzésével lett volna aláírási joga.)

A két magántulajdonos, a Sat-Elit Gmk. és az Olistar Kft. szeretné egy tőkeerős hírközlési cégnek eladni a saját részét. Ez a cég nagy arányú fejlesztést hajtana végre Vörösváron, ahogy ezt a környező településeken már megtette. A társaság fele közvetve azonban az önkormányzat tulajdona a gimnázium és a Közösségi Ház révén. (A tulajdonviszonyokat bonyolítja, hogy ráadásul az egyik intézmény önálló, a másik részben önálló gazdálkodású.)

Az önkormányzat a jelek szerint jelenleg nem kívánja értékesíteni tulajdonrészét. A két magáncég a sajátját azonban mindenképpen el fogja adni.

Botzheim István polgármester szerint nem szabad elsietni a hálózat értékesítését, mindenképpen szerencsés lenne megvárni a kábeltelevíziós hálózatokról szóló törvény megszületését. Ha a képviselő-testület a törvényi szabályozás ismeretében úgy dönt, hogy eladja a saját részét, úgy azt piaci viszonyok közt, valódi értékén, pályázat útján kell megtennie.

Molenda László szerint félő, hogy a késlekedésnek az lesz a következménye, hogy a tőkeerős, jelentős beruházást tervező cég visszalép a vásárlási szándéktól vagy esetleg saját hálózatot épít ki a területen, amivel a régi rendszer nem fogja tudni felvenni a versenyt.

A vörösvári polgároknak egyetlen érdekük van: egy korszerű, a harmadik évezred igényeit is figyelembe vevő, a nagyvilágot a lakásba hozó, lehetőség szerint helyi készítésű műsorokat is adó kábeltelevíziós rendszer léte. Hogy aztán azt ki birtokolja, működteti, hogy az eredeti hálózat újul meg vagy egy vadonatúj alakul ki, az számukra teljesen mindegy.

Csak végre jussunk ki a rengetegből...

Fogarasy Attila

Lesz-e központi városüzemeltetési intézmény Vörösváron?

Egymásnak feszülő érdekek és vélemények

A tanácsi rendszerben a község intézményeinek gazdasági ügyeit egy központi gazdasági szervezet intézte. Másutt is így volt ez az országban, csak míg nálunk GESZ-nek hívták, addig másutt GAMESZ-nak, vagy valami hasonlónak. A rendszerváltás után Vörösvár intézményeinek nagy része gazdaságilag függetlenné vált, saját maga dönthetett arról, hogy az önkormányzat által átutalt állami és helyi támogatást, illetve a saját bevételeit mire fordítja. Az intézményvezetők rövid idő alatt megszokták a pénzügyi függetlenséget és az ezzel járó nagyobb felelősséget is. A rendszer és az intézmények működtek. A gazdaszemlélet mindenhol javára vált az iskoláknak, óvodáknak.

A képviselő-testület ugyanakkor egyre nagyobb nyugtalansággal figyelte, hogy miközben önálló intézményei felemésztik a költségvetés háromnegyed részét, azok gazdálkodásába nemigen látnak és szólhatnak bele. Többször is úgy érezhették, az intézményvezetők „megvezették" őket: nagyobb darabot szakítottak ki intézményük számára a város büdzséjéből, mint amire elengedhetetlenül szükségük lett volna. Félő volt, hogy elúszik a város költségvetése...

Ezek a problémák már az előző önkormányzati képviselő-testület tagjait is arra késztették, hogy korlátozzák egyes intézmények önállóságát. 1998 márciusában három önkormányzati intézményt (Városgondnokság, Napos Oldal Szociális Központ, Közösségi Ház) részben önálló gazdálkodásúvá alakítottak.

Az újonnan megválasztott képviselő-testület szintén e folyamat mellett törve lándzsát 1999 december 13-án hozott határozatában, illetve a 2000. évi költségvetési koncepció 24. pontjában leírtak szerint döntött egy központi városüzemeltetési szolgáltató intézmény létrehozásáról.

Ezek után azonban a dolog megakadt, mivel az intézmények élénk ellenkezése meghallgatásra talált a képviselők egy részénél, és a március 27-i ülésen *Fogarasy Attiláné* képviselő asszony határozott fellépésének is köszönhetően nem kapta meg a kellő szavazatot az az előterjesztés, amely megbízást adott volna egy cégnek a VÜSZI (nevezzük így) szervezeti modelljének megtervezésére. A képviselő asszony a június 26-i ülésen újra határozottan kijelentette, hogy az intézményvezetők érdekét képviselve mindent elkövet annak érdekében, hogy a gazdasági függetlenségük a továbbiakban is megmaradjon.

Botzheim István polgármester újságunknak nyilatkozva elmondta, a legelső önkormányzati ciklusban személyesen ő javasolta a GESZ megszüntetését. Akkor ez jó döntésnek bizonyult, az intézmények vezetése komplexszé vált, az intézményvezetők felelősen gazdálkodtak a rájuk bízott pénzekkel és a szükséges fejlesztéseket is jobban tudták felmérni. Ami azóta változott: bizalmi válság alakult ki a intézményvezetők és az önkormányzat között, ami leginkább a költségvetés összeállításakor éleződik ki. A képviselők nem tudják, hogy az intézmények mennyivel terveznek túl a költségvetésükben, az intézményvezetők pedig nem tudják, hogy a képviselők ebből mennyit fognak lehúzni.

„Nem akarjuk erővel létrehozni a városüzemeltetési szolgáltató intézményt – hangsúlyozza Botzheim István polgármester. – De az erről szóló tanulmányt mindenképpen el kellene készíttetni ahhoz, hogy egyáltalán legyen miről konzultálnunk az intézményvezetőkkel. A politikai döntést csak ezután hozná meg a képviselő-testület a gazdálkodást irányító központi intézmény létrehozásáról."

Számtalan véleményt lehetne még az eddigiek mellé helyezni e témában. S biztos vagyok benne, hogy minden megszólalónak így vagy úgy igaza lenne. A kisebb közösség érdeke nem mindig simul rá ugyanis egészen az őt befogadó nagyobb közösség érdekeire. Feszültségek, repedések keletkezhetnek a drága matériában. El is törhet az, s visszacsinálása sok időbe és pénzbe kerülhet.

Bízzunk benne, hogy nem törik el...

Fogarasy Attila

„Ha felépül végül a házunk...”

Éveken belül új városrész nőhet ki a földből a Szent Erzsébet utcától északra. Több mint háromszáz család számára van itt elég terület ahhoz, hogy házat építsenek és gyermekeik számára otthont teremtsenek. A terület kisebbik részén már megkezdődtek az építkezések, de a nagyobbik rész telekkiosztási tervei is készülnek már.

Tudják Önök, mit jelent az „útgréderezés”? Nos, ha nem, előrebocsátom, hogy randa hangzása ellenére nagyon is kellemes érzetek fűződhetnek hozzá. Teszem azt egy fiatal vörösvári házaspár esetében, akik már régóta szeretnének építkezni, saját otthont teremteni, gyermekeket nevelni. Még telkük is lenne hozzá a Szent Erzsébet utca mögött, amit egykor szántó-vető, gyümölcsnevelő ősöktől örököltek. Ma műveletlen, dudvás terület – ki ér rá manapság kapálni, gyomlálni, bajmolódni a zöldséggel, kukoricával –, de három telek is kijönne belőle. Kettőt eladnának, a befolyt pénzből meg is kezdhetnék a házépítést. Csakhogy se út, se közművek, és amíg ezek nincsenek, az építési engedély sem fog az ölükbe hullani...

Persze, a gréderezés, az már valami, azzal már lehet mit kezdeni... Az már a jövőt jelenti...

Az útgréderezés, szó szerint útgyalulást jelent. Esetünkben azonban többről van szó. Egyszersmind magának az útnak és a leendő utcának a kialakítását.

A város határában, a focipálya mögött érdekes látványt nyújtanak a néhány hónappal ezelőtt egyenesre gyalult, dolomittal alapozott, fehéren világító utcák, amint merész lendületük hirtelen megtorpan a gazdzsungel szélén: nincs tovább. Egyelőre.

Harminckét telek lett kialakítva itt, a Béke utca végén húzódó belterületi részen. A tulajdonosok összejöttek, meghányták-vetették közös dolgaikat, majd ügyvédet és földmérőt fogadtak, hogy telkeket alakítsanak ki a korábban mezőgazdasági célra hasznosított területekből. Mindehhez az is kellett, hogy lemondjanak területeik egy részéről az utcakialakítás érdekében az önkormányzat javára. (Persze, az önkormányzatnak nem ajándék ez, hanem feladat, hiszen az új utcákat is aszfaltozni kell majd, miközben még a mostani 60 kilométernyivel sem boldogul igazán.)

Mikor minden papíros megvolt, jöttek a földgyaluk, s akik akkor arra jártak, tanúi lehettek egyelőre nevenincs utcák születésének. Az egyik utcában azóta már két új ház építésének is nekifogtak: új otthonok épülnek, új famíliák teremtődnek, mert „az Élet él és élni akar” – mondhatnánk Ady szavaival.

32 telek sorsa tehát már rendeződött a területen, még tízannyi továbbinak is azonban készülnek már a telekkiosztási tervei. A Szent Erzsébet utcával párhuzamosan, a belterületi határon belül egészen a varrodáig mintegy 300 építési telek alakítható itt ki, feltéve persze, ha a közel 100 tulajdonos ezúttal is minden tekintetben meg tud egyezni egymással.

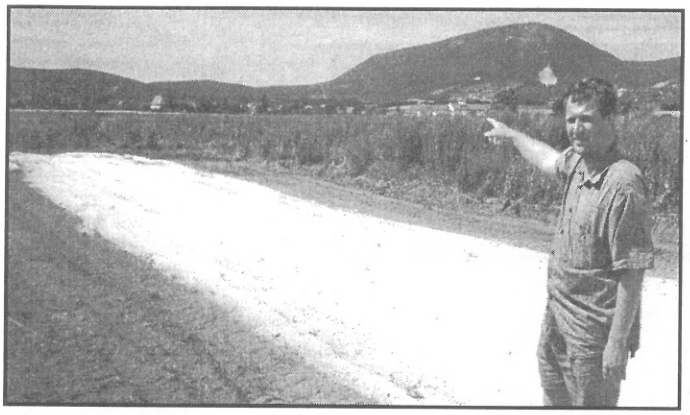
Szakszon József alpolgármester szerint – aki a polgármester úr felkérésére aktív szerepet vállalt a szervezésben – nagyon biztatóan alakulnak a dolgok, s reméli, hogy hamarosan újra felveri a földgyaluk dübörgése a néhol teljesen elgazosodott terület csendjét.

Az alpolgármester úr a szervezőmunkát azzal kezdte, hogy felkereste a 32 telek kialakítását korábban sikeresen elvégző szakembereket: *dr. Borókai László* ügyvédet és *Béldeki János* földmérőt, vállalnák el a további területen is az építési telkek kialakítását. Miután mindketten rábólintottak a dologra, a Közösségi Házba összehívták a tulajdonosokat, akiket nem kellett sokáig győzködni a dologgal kapcsolatban, mindnyájan vállalták az ezzel járó költségeket és elfogadták a telekosztás közösen kialakított szabályait, melyek a következők:

– az önkormányzat elsőbbséget élvez a tulajdonában lévő rész kijelölésekor (ez azóta meg is történt),

– lehetőség szerint minden tulajdonos az eredeti földterületen vagy annak közelében jusson hozzá építési telkéhez vagy telkeihez,

– a tulajdon arányában kell lemondani az utcanyitáshoz szükséges területekről (ez körülbelül 20 százaléknyi területátadást jelent mindenki számára.)

„Háromszáz építési telek alakítható ki a most rendezés alatt álló területen” – mutatja Szakszon József alpolgármester

A telekkialakítás költségeit természetesen a tulajdonosoknak kell állniuk, ahogy a közművek megépítését is. Az erre áldozott több százezer, esetenként több millió forint fejében azonban a tulajdonosok értékes (és jól értékesíthető) építési telkekhez jutnak.

– Remélem – mondja Szakszon József alpolgármester –, hogy szervezőmunkánk sikeres lesz, és a telekkiosztási tervekre minden tulajdonos áldását adja majd. Bízom benne, hogy hamarosan egy új, fiatal városrész nő majd ki itt a földből, és egy darabig enyhülni fog a város fejlődését gátló telekínség. Megragadom az alkalmat, hogy köszönetemet fejezzem ki a terület tulajdonosainak, akik rugalmas hozzáállásukkal lehetővé tették, hogy a város fiataljai építkezni tudjanak az elkövetkező években. Nekem különösen kedves ez a terület, hiszen nagyapámnak is itt volt földje, sokszor kijártam vele ide, sokat játszottam itt a pajtásaimmal is, úgy ismerem az egészet, mint a tenyeremet. Gyönyörű a táj, a távolban magasodó Pilissel, s körben a szelídebb hegycsúcsokkal, biztos vagyok benne, hogy szeretni fogják az ide költözők ezt az új városrészt.

Fogarasy Attila

* * *

Befejeződéséhez közeledik az Iparterület közműveinek kiépítése. Teljes egészében elkészült a gázhálózat, (lapzártakor) a vízvezetékek háromnegyedét is lefektették már. Az elektromos hálózat kiépítéséhez még az Önkormányzat jóváhagyása szükséges, a tervek szerint e munkákkal is legkésőbb októberig elkészülnek.

Árverési felhívás

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 118/2000. (IV. 03.) Kt. sz. határozatával és a 147/2000. (V. 29.) Kt. sz. határozatával az alábbi ingatlanok nyilvános elidegenítését határozta el:

Helyrajzi szám	Utca, házszám	Nagyság (m2)	Becsült ár (Ft/m2)	Limitár (Ft)
1599	Pataksor	232	3000	700 000
1606	Pataksor	1294	3000	3 900 000
4500/14	Pataksor, Ponty u.	437	5000	2 185 000

A telkek értékesítése licitálás útján történik, a licitáláson az vehet részt, aki pilisvörösvári lakos, és vételi szándékát az ügyfélszolgálaton átvehető nyomtatványon bejelentette, és a licitáláson való részvételi díjat, 20 000,- Ft-ot, azaz húszezer forintot befizetett a Polgármesteri Hivatalban az Önkormányzat házipénztárába (amely összeg a licit után a vesztesnek visszajár, a nyertesnek a vételárba beleszámít).

Az Önkormányzat adásvételi szerződést azzal köt, aki a limitárhoz képest a legmagasabb összegű vételi ajánlatot teszi. A licitálás során a minimális licitáremelés 50 000 forint licitenként. A licitálás lebonyolítását az Önkormányzat által kijelölt képviselők (polgármester, jegyző) közjegyző jelenlétében végzi.

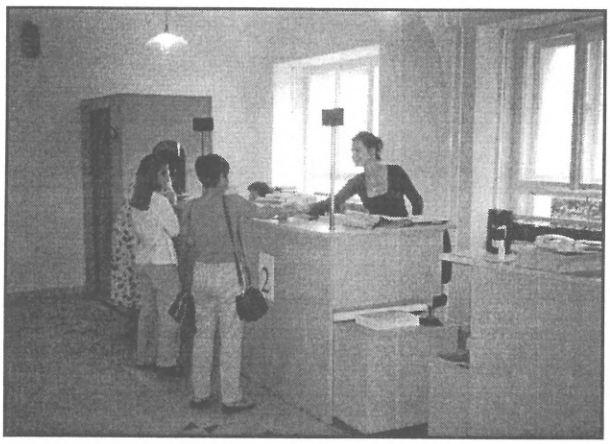
A pályázat beadási határideje: 2000. július 27. napja, déli 12^{00} óra.
Az árverés időpontja: 2000. július 28. napja, 10^{00} óra.
Helye: Pilisvörösvár Város Polgármesteri Hivatalának Tanácskozóterme

Botzheim István polgármester

Digitális technika az ódon boltívek alatt

Megnyílt a vörösvári okmányiroda

Július 3-án megnyitotta kapuit a Pilisvörösvári Okmányiroda. A városháza földszintjén, az ügyfélszolgálat, az adócsoport és a pénztár volt helyiségeit egybenyitva alakították ki az iroda egyetlen, tágas hivatali helyiségét, amelyet a város legrégibb épületének, az egykori postaállomásnak ódon és szemet gyönyörködtető boltívei és a legmodernebb digitális technika kettőssége jellemeznek.

Igaz, a 11 településről érkező ügyfelek nemigen gyönyörködhetnek a boltívekben, hiszen ők itt tartózkodásuk nagy részében a szűk folyosón kell hogy várakozzanak.

Az okmányiroda munkatársai jelenleg a következő ügyekben állnak az ügyfelek rendelkezésére:

– lakcímigazolványt állítanak ki a körzetben élő polgárok számára,

– ideiglenes vagy állandó személyigazolványt állítanak ki az ország bármely településén élő magyar állampolgár számára.

A személyi igazolványhoz nem kell igénylő lapot kitölteni, csak a megfelelő dokumentumokat kell bemutatni. A fényképet digitális fényképezőgéppel a helyszínen készítik el. Az állandó személyit nem kapja meg rögtön az ügyfél, 3-4 napon belül postán küldik el a számára.

Az újságokból értesülhettünk arról, hogy november 1-jétől az okmányirodák adják majd ki a vállalkozói igazolványokat is. 2001. január 1-jétől pedig a gépjárművezetői igazolványok, forgalmi engedélyek, gépkocsi törzskönyvek kiadásával bővül a tevékenységi körük. A tervek szerint a következő lépcsőben az útlevelek, adóigazolványok, tb- és TAJ-kártyák kiadását is az okmányirodák kapnák feladatul.

A Pilisvörösvári Iroda hivatalos megnyitó ünnepségére lapunk megjelenése idején, július 25-én kerül sor.

Az Okmányiroda ügyfélfogadási rendje:

(Figyelem! Változott a korábban közöltekhez képest!)

Hétfő: 13.00 -tól 17.30 -ig
Kedd: 8.30 -tól 12.00 -ig
Szerda: 9.00 -tól 11.30 -ig és 13.00-tól 16.00-ig
Csütörtök: –
Péntek: 8.30 -tól 11.30-ig

* * *

Fontos tudnivaló: Útlevélügyben egyelőre nem az okmányirodát, hanem a földszinten balra lévő Ügyfélszolgálati Irodát kell felkeresni.

F. A.

Fórum

Ebekről és ebtartókról

Szeretnék pár mondatot hozzáfűzni a Vörösvári Újság júniusi számában megjelent „Kutya (egy) helyzet" című írásához, valamint az állatok tartásáról szóló rendelethez.

Igaza van a cikk írójának, hogy sokan felelőtlenül tartanak kutyát, és ezek csatangolása gondot okoz az embereknek és a városnak. Hiszen az állatát szerető ember nem teszi ki a forgalom veszélyének kutyáját. Sajnos mi, emberek vagyunk okai annak, hogy az ember társa az utcára kerül, és koldul a szeretetért és élelemért. Mert vagy kidobják a megunt állatot, vagy a szaporulattól szabadulnak meg különböző módon.

Helyesnek tartom, hogy rendelet született az állattartásról, az emberek védelmében. De sehol nem olvastam a pontok között olyan kitételről, ami az állatot védené. Pedig állatvédelmi törvény is van!

Fontosnak tartanám, ha az állatartási rendeletbe, belevennék az alábbiakat is:

Az állattartó gondoskodjon kutyája kerten belüli megfelelő, szabad mozgásáról, állandó vízellátásáról és rendszeres élelmezéséről, melegben: árnyékos, hűvös helyről, hidegben: meleg kutyaházról.

A közterület-felügyelő – az utcákat járva és a kertekbe pillantva – biztosan többet tudna mondani a fentiek hiányától szenvedő állatokról. Meggyőződésem, hogy aki a kutyáját lelkiismeretlenül tartja, és az utcára került állattal sem törődik, az a segítségre szoruló embertársa mellett is lélektelenül megy el.

Dr. Schäffer Erika írása nagyon tetszett. De amíg egyes kutyatartók napraforgómag héját köpködve, csikkeket eldobálva, egyéb szemetüket szétszórva várakoznak a buszmegállóban, addig kutyájuk ürülékét vagy kikerüljük, vagy mi takarítjuk el.

Még egy mondat: sajnálom, hogy a Kápolna utca kóbor kutyusa sintérkézre került. Élete jobbra fordult volna, ha valaki társának befogadja. Az ő hűségében biztos nem csalatkozott volna.

Fejér Tiborné

Helyreigazítás

Két dologban szeretnék helyreigazítást kérni:

1. A Vörösvári Újság 2000. júliusi számában – Fórum – „Buszmegállót szeretnénk" címmel megjelent egy cikkem. Erre a cikkre vonatkozóan a „Mennyi is a 107 ezer?" című válaszcikkben helyesbítés jelent meg a helyi Pénzügyi és Gazdálkodási Iroda vezetőjének részéről, és pedig a 107 ezer Ft helyett 51 845 Ft/főt jelölt meg mint állami támogatást. Ez az összeg az Otthon 213 lakólétszáma alapján évi 11 043 000 Ft bevételt jelent az Önkormányzatnak. Ha ez az Otthon-létszám nem lenne, ennyivel kevesebbet fordíthatnának a város fenntartására (ennek az összegnek a terhére is lehetne buszmegállót létesíteni).

Ugyancsak ebben a cikkben írják, amit idézek, hogy „Kiss Lászlóné érvelése éppen ezért sántít abban a vonatkozásban is, hogy a város több millió forint tiszta bevételre juttatja az Önkormányzatot, amiről eddig ők nagylelkűen lemondtak stb."

2. Erre a cikkemben egyáltalán nem így hívtam fel a figyelmet, ugyanis f. év május 8-án az Önkormányzat által rendezett „közmeghallgatáson vettem részt, és ott Botzheim István polgármester úr, mint a város első közjogi méltósága bejelentette, hogy a költségvetési támogatás 1 főre – beleértve a csecsemőket is – évi 107 ezer forint. Én ezt az összeget vettem figyelembe a 213 Otthon-lakónál, akik pilisvörösvári lakosok. Ezen a közmeghallgatáson jelen voltak az önkormányzati képviselők, alpolgármesterek, a jegyző, valamint kb. 60 helyi lakos, összesen kb. 80 ember, akik szintén hallották ezt.

Tehát az érvelésem nem sántít, hanem valós, mivel ezeket nem én találtam ki.

Tévedni emberi dolog, és nagyra becsülöm azt, aki vállalja, minthogy csúsztatja.

Kiss Lászlóné
a Szent Erzsébet Otthon Fórumának elnöke

Válasz a helyreigazításra

Kiss Lászlóné elképzeléseire az állami támogatások elosztását illetően elmúlt számunkban minden tekintetben korrekt választ adott az irodavezető asszony. A 107 ezer forint lakosonkénti támogatásról is világosan kifejtette, hogy ez az adat félreértésen alapul. A szerkesztőség a továbbiakban a témát lezártnak tekinti.

Fogarasy Attila
felelős szerkesztő

Nem kaptak értesítést

Szerkesztőségünket felkereste *Bubori Dezső* és *Janzsó István* építési vállalkozó, akik három önkormányzati beruházásra kiírt pályázaton vettek részt – sikertelenül – az elmúlt időszakban (okmányiroda kialakítása, szociális lakások építése, bérlakások tetőterének beépítése). A vállalkozók nem azt kifogásolják, hogy nem nyerték meg egyik pályázatot sem – noha a legjobb három között volt az övék –, hanem hogy a pályázat eredményéről semmiféle értesítést nem kaptak a Polgármesteri Hivataltól.

A vállalkozók szerint inkorrekt volt a pályázati eljárás, ezért panaszt tettek a Közbeszerzési Versenyhivatalnál.

Természetesen utánajártunk a dolognak, azonban a nyári szabadságolások miatt a pályázatokkal foglalkozó előadót nem sikerült elérni a Polgármesteri Hivatalban. *Dr. Ungár László* jegyző szintén évi rendes szabadságát tölti.

Végül *Heider László* aljegyzőt sikerült elérni telefonon, aki elmondta, személyesen intézkedik a pályázati értesítések azonnali kiküldéséről, amelyek véleménye szerint az ügyintézők szabadságolása miatt szenvedhettek késedelmet.

Fogarasy Attila

Az egészséges táplálkozásról

Mire gyermekeink a serdülőkorba érnek, már kialakultak a szokásaik, ha eddig is figyeltünk rájuk, talán kevesebb gond merül fel az étkezéssel kapcsolatban. De vannak csak erre a korra jellemző problémák. Ezeket vettük sorra dr. Bába Anna ifjúsági orvossal.

Mennyit eszik ez a gyerek!

Serdülőkorban, főleg a fiúk képesek egyedül annyit enni, mint a család többi tagja együttvéve. Ez normális dolog. Adjunk lehetőséget a napi ötszöri étkezésre, és a középiskolás gyerek se „hamburgerezzen", legyen nála uzsonna, fizessük be ebédelni. Ha főznek is otthon, nem jó, ha csak este, egyszerre eszi meg a kívánt mennyiséget. A túlsúlyos serdülők problémáját is a helyesen összeválogatott étrend és a rendszeres mozgás oldja meg. A fogyókúrával kapcsolatban kérjék ki az orvos tanácsát! Az indokolatlanul sok zsebpénzből, a kamaszgyereknek lehetősége nyílik olyasmi megvásárlására, ami károsan hat rá. Már nem csak a haszontalan kólától, rágcsálnivalóktól, édességektől kell őket féltenünk, hozzájuthatnak a cigarettához, a szeszes italhoz és a kábítószerhez is.

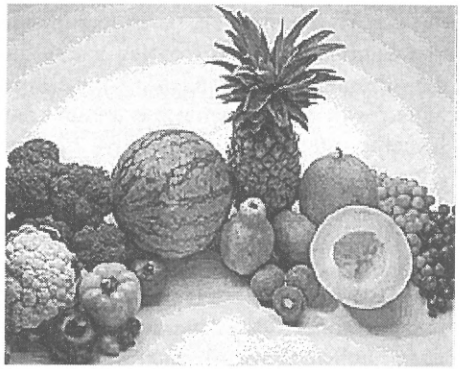
Karcsú Barbie-babák

Amerikai pszichológusok szerint ez a természetellenes formájú baba is hozzájárul a fogyási láz elterjedéséhez a kamaszlányok körében. A lányokkal meg kell értetni, hogy a radikális fogyókúra veszélyes, és hosszú távon eredménytelenebb, mint a vitaminokban és ásványi anyagokban gazdag napi ötszöri étkezés. Másrészt megzavarja a menstruációs ciklust, rossz hatással van az agyműködésre, a fellépő vashiány fejfájást, aluszékonyságot okoz, csökken a teljesítőképesség, nem bírják a koruknak megfelelő terhelést, romolhat a tanulmányi eredmény, ez kihat a jövőjükre is. Ha rendszeresen sportolnak, megőrizhetik karcsúságukat.

Óvakodjunk a túlzásoktól!

Sokan úgy döntenek, hogy hátat fordítanak a hagyományos táplálkozásnak, és olvasmányaik vagy akár egy tanfolyam hatására reformtáplálkozásra térnek át. A vegetáriánus (vegetárius) étrend bármelyik változatának alkalmazása komoly táplálkozás tudományi ismereteket igényel. Aki e nélkül vág bele, annak fel kell készülnie a hiánybetegségekre vagy szembesülnie azzal a problémával, hogy a reform élelmiszerek egy része ellenőrizetlenül jut el a vásárlóhoz, nincs rá garancia, hogy valóban „bio", ennek ellenére aránytalanul drágább, mint a hagyományos élelmiszerek. Gyakran találni lejárt szavatosságú, romlott, kezeletlen, bélgombát okozó müzliket, lisztféléket stb. Főleg a gyermekek biotáplálása veszélyes szakember segítsége nélkül. Minden édesanya leghőbb vágya, hogy egészségesnek lássa gyermekét. Az étkezés területén szabadon dönthetünk. Ne hagyjuk magunkat befolyásolni a fogyasztás növelésére buzdító reklámokkal! Fogadjuk el a gyermekorvosok, védőnők tanácsait!

Temesvári Anna

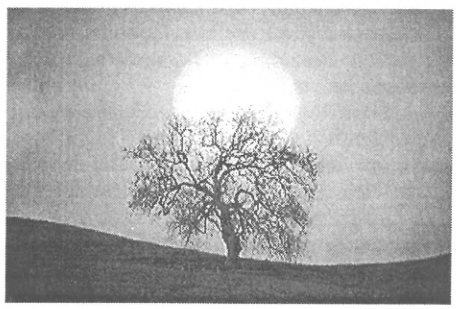

Környezetvédelem

Minden idők legnagyobb szárazsága
A globális felmelegedés jelei

Miután túléltük és végigizgultuk a tiszai áradást, máris évszázados rekordot dönt idén az aszály. Hol a belvíz fenyeget, hol a rekkenő hőség és szárazság. Még évekkel ezelőtt a 30 fokos hőmérséklet is kánikulának számított, most enyhülésnek tartjuk a 36-38 fokos értékekhez képest. Csak jelentéktelen mennyiségű eső esik, ami kevés a mezőgazdaságnak, réteknek, erdőknek, mezőknek. Annál inkább fúj a forró szél, porosak, piszkosak a fák, a háztetők az utcák, tikkadtan lankadoznak a növények. Szomjazik a föld.

Mintha már látszanának a globális felmelegedés jelei. Sajnos a földi éghajlaton az emberi beavatkozás jelei tűnnek fel. A XIX. századtól 100 év alatt a Föld átlaghőmérséklete 0,3-0,6 C-t emelkedett, míg az elmúlt 40 év alatt ez az érték 0,2-0,3 C-kal növekedett. A felmelegedés a Föld felszínén nem egyenletesen oszlik el. A 40-70 szélességi köröknél a legmelegebb. Amire különösen oda kell figyelni, hogy míg a trópusi területeken a csapadék mennyisége erősen csökken, addig az északi területeken növekszik. Az üvegházhatást okozó gázok a Föld egyes területein koncentráltan fordulnak elő, melynek következményei a heves, nagy mennyiségű csapadékkal jelentkező zivatarok. A tudósok előrejelzései szerint fokozatosan tűnnek majd el a gleccserek a felmelegedés következtében, így a vizek körforgalma és eloszlása is megváltozik. A tengerszint emelkedik, és csökken az édesvízkészlet.

Az éghajlat változása nemcsak az összes élőlényre lesz hatással, de az iparra, hajózásra, turizmusra, mindenre... Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását minden országnak csökkentenie kell az új energiatermelők felhasználásával (korszerűbb fűtési rendszerek). Az öntözést is át kell gondolniuk a szakembereknek. A világ környezetvédői tanácsára már a gátak megnyitására készülnek. Ez azt jelenti, hogy a folyók mentén a töltések magasítása helyett a hullámteret növelik. (Olaszországban volt szerencsém személyesen meggyőződni arról, hogy a legnagyobb szárazság idején is zöldell a vetés, minőségi a zöldség és a gyümölcs.)

Az Alföldön az új elképzelés az, hogy a Tiszán „öblösítik" a gátak vonalát, így árvíz esetén a víz könnyedén elterülhet, amikor levonul, kis tavak keletkeznek, melyekből aszály esetén öntözni lehet.

A mi kis városunkban is szomjaznak a növények. Néha locsolási tilalmat rendelnek el. Kevés embernek van kútja. A víz drága és egyre drágább is lesz a fent leírtak miatt. Mégis azt merem mondani, hogy ne hagyjuk kipusztulni a fákat. Szomorú látvány a haldokló növény. Az emberek a tikkasztó hőségben keresik a fák lombjának árnyékát, lábukkal a puha zöld füvet. Most az aszályban a növényeknek van szükségük a mi segítségünkre.

Városvezetők, intézményvezetők, tűzoltók figyelem! Az új fasorokat hetente kétszer háromszor locsolni kell rendszeresen!

Előre is köszönik a fák, majd meghálálják!

Dr. Gábeli Zoltánné

Környezetvédelmi tájékoztató

A Vásár téri iskola az 1999/2000-es tanévben 26 670 kg lakossági vegyes papírhulladékot gyűjtött. A Holofon 95 Rt. 6500 kg műanyagot vett át újrahasznosításra az óvodáktól és a Vásár téri iskolától.

A Környezetvédő Egyesület szelektív hulladékgyűjtési pályázatára 50 000 Ft-ot kapott. 30 000 Ft értékben sportszereket, 18 000 Ft értékben rajzeszközöket vásárolt a gyűjtőknek. A Templom téri iskola „zöld csoportját", amely a Templom tér tisztántartását végzi, 5000 Ft-tal támogatta.

Fronleichnamsfest in Werischwar

Eines der größten Feste des Kirchenjahres war das Fronleichnamsfest, denn an diesem Tag verließ das Heiland die Kirche und kam zu seinem Volk. Aus diesem Grund feierte man und feiert man auch noch heute das Fest mit besonderer Pracht. Jeder versuchte auf irgendeine Weise mitzuhelfen, damit dieser Festtag feierlich begangen werden konnte. Höhepunkt des Tages war die Prozession, bei welcher das Allerheiligste durch die Straßen getragen wurde.

Schon einige Tage zuvor begann man mit den Vorbereitungen, besonders in den vier Familien, die das Privileg hatten, in den Fronleichnamkapellen (Werischwar hatte früher drei gemauerte Kapellen: die Kapellen Steckl, Pfeiffer und St. Florian oder "Stui") die Altäre aufzustellen und zu gestalten. Nicht nur diese Kapellen mit den Altären wurden geschmückt, sondern auch die Häuser und die Straßen. Zum Altar wurde zuerst ein Holzgerüst zusammengezimmert, dann wurde es mit grünem Laubwerk von Buchen und Eichen verkleidet.

Der größte Wert aber wurde auf den Blumenteppich gelegt. Jedes Haus, an dem die Prozession vorbeizog, war für die Gestaltung eines Teils des Blütenteppichs verantwortlich. Um die Arbeit zu erleichtern wurden schon vor Tagen Reibsand vorbereitet und auf der Wiese und auf den Hügeln Blüten und Blumen gesammelt.

Bei dieser Arbeit waren besonders die Kinder fleißig.

Am Morgen des Fronleichnams riefen die Glocken der Kirche die Gemeinde zum Gottesdienst. Zum feierlichen Hochamt legte jeder sein bestes Gewand an. Im Anschluß an das Hochamt formierten sich die Gläubigen in der Kirche zur Prozession: an der Spitze ging der Taufträger, begleitet von den Trägern der Schulfahnen, darauf folgten auf einer Seite des Blumenteppichs die Schülerinnen, auf der anderen die Schüler. An sie schlossen sich die Jugendlichen an, danach kamen die Marienmädchen mit ihrer Fahne, die Musikkapelle und die verschiedenen Vereine.

Vor dem Baldachin ging eine Schar von Ministranten, von denen einer den Weihrauchfaß und ein anderer das Schiffchen mit den Weihrauchkörnern trug. Unter dem Baldachin ging der Priester, die Monstranz mit dem Allerheiligsten tragend. Die Kirchenräte hielten den Baldachin, was eine besondere Auszeichnung war. Begleitet wurde der Baldachinzug von den Laternenträgern.

Den Schluß des Zuges bildeten die Frauen und Männer. Viele Frauen hatten eine Blumengirlande (luokstak) in der Hand, in die 9 Sorten Blumen eingeflochten wurden. Für die Kinder fertigten sie einen Kranz aus Nelken und Kornblumen an. Betend und singend zogen die Gläubigen durch die Straßen zu den Kapellen, wo die bekannten Stationslieder gesungen wurden: "Menschen, öffnet Eure Augen", "Große Sorgen, große Schmerzen".

An den einzelnen Stationen erteilte der Priester mit dem Allerheiligsten den Segen nach allen vier Himmelsrichtungen. Mit dem Einzugslied "Großer Gott, wir loben dich" endete die Prozession in der Kirche. Bevor die Gläubigen heimgingen, versäumten sie es nicht, vom geweihten Grün der Altäre etwas mitzunehmen. Sie schmückten die Bilderrahmen in ihren Wohnungen oder steckten es hinter die Balken des Dachbodens, um das Haus vor Feuer und Blitz zu schützen.

Dieses schöne Fest wird auch noch heute ähnlich gefeiert. Der Weg der Prozession wurde zwar gekürzt, aber auf die Gestaltung der Kapellen und des Blumenteppichs wird immer noch ein großer Wert gelegt. Zwar werden die deutschen Lieder leider auch nicht mehr gesungen, aber die Bräuche im Zusammenhang dieses Festes blieben größtenteils erhalten.

Ibolya Sax

Foto: Annusch Sax mit dem selbstgemachten, aus 9 Blumen angefertigten "luakstak"

„Kinderfest" Gerstettenben

Az idén ismét meghívást kapott városunk képviselő-testülete és a Pilisvörösvári Fúvószenekar – pártoló tagjaival együtt – a július 8-án megrendezett gerstetteni „Kinderfest"-re. Az ünnepségen képviseltette magát az egyház is, Zoltán atya és Balogh Sándor református lelkész személyében.

A „Kinderfest" 125 éves hagyományra tekinthet vissza. Amikor Németország legyőzte Franciaországot, a németek örömükben megajándékozták a gyerekeket. Eleinte szegények voltak, és az ajándék csupán ennivalóból állt. Később az ajándékozásból felvonulás lett.

„Minden évben kiválasztunk valamilyen szempont alapján (pl. színek) egy témát, és a gyerekek ennek megfelelően öltöznek be" – mondja Karl Freihart, a gerstetteni általános iskola igazgatója, aki 10 éve szervezi a felvonulást.

A 125 éves jubileum alkalmából az idén az eddigi legjobb témákat csodálhatták meg az érdeklődők. 10 óvoda, 14 általános iskola, és 5 fúvószenekar vett részt a felvonuláson, melyen a különböző szakmák mellett megtalálhattuk a modern technika vívmányait, mint pl. a számítógépet és a rakétát, de voltak bibliai jelenetek is. A felnőttek pedig korabeli stílusú ruhákba öltözve vonultak végig Gerstetten utcáin. Többek meglepetésére, még Polatschek úr, Gerstetten polgármestere is az alkalomnak megfelelő öltözékben állt be a felvonulók közé.

A felvonulás után, a sörsátor mellett a téren a gyerekek különféle ötletes játékokat játszhattak. Voltak ügyességi, dobálós, kivágós játékok, ahol minden gyerek begyűjthetett néhány apró ajándékot. Ezalatt a felnőttek a sörsátorban kellemes fúvószene mellett beszélgethettek, mulathattak ismerőseikkel, barátaikkal.

A hivatalos program része volt a vasárnapi istentisztelet, az azt követő fogadás és egy közös ebéd. Ezután egy kisebb csoport – köztük a vörösvári képviselő-testület tagjai – megnézett egy kovácsmúzeumot, egy óvodát, egy általános iskolát, egy tűzoltó szertárat és egy áruházlánc raktárát.

Az élményekben gazdag hétvége után a vörösváriak búcsút vettek gerstetteni barátaiktól. Még a hazautazás előtt azonban betértek Ulmba; volt, aki várost nézett, volt aki pedig a hideg, esős idő ellenére az ulmi uszodában töltött el néhány órát.

Eduard Gillitzer úr szerint nagyon fontos a két testvérváros közti kapcsolat ápolása. Szerinte mindenképpen érdemes olyan alkalmakat keresni, amikor a két testvérvárosból emberek találkozhatnak, barátságok szövődhetnek. Fontosnak tartja, hogy a találkozások lényege ne csak a zene legyen, hanem más területek is, mint például a kultúra vagy a sport.

Sax Ibolya

Jugendträume – und die Wirklichkeit

Bereits mit 14 Jahren – heutzutage sogar noch früher – hat man wichtige Entscheidungen zu treffen. Es ist nämlich nicht egal, wo man nach der Beendigung der Grundschule weiterlernt. Aus dieser Überlegung sind viele bestrebt, eine Mittelschule mit gutem Ruf zu wählen. Um hier zu den besten Schülern zu gehören, muss viel gelernt werden. Vier Jahre vergehen fast nur mit Lernen, mit der Vorbereitung auf das Studium, im weiteren Sinne auf das Leben. Nach einer gelungenen Aufnahmeprüfung kommt man an eine Hochschule oder an eine Universität, wo der fleißige Student zum weiteren Lernen "gezwungen" wird. Ihm kann aber nichts im Wege stehen, seine Pläne zu verwirklichen. Er möchte nach seinem Studium als ein gut ausgebildeter Fachmann eine gute Arbeitsstelle finden.

Dabei vergehen die Jahre schnell. Während der sich halbjährlich wiederholenden Prüfungszeit wird man ständigem Stress ausgesetzt. Schließlich ist man soweit und arbeitet hart an seiner Diplomarbeit und denkt dabei, etwas ganz Einzigartiges zustande gebracht zu haben. Am Ende muss aber festgestellt werden, dass die gut gelungene, mit der besten Note bewertete Arbeit auch nichts Besseres verdient hat als in einer staubigen Ecke eines verlassenen Raumes herumzuliegen. Doch ist man als Frischgraduierter immer noch voller Optimismus.

Nach monatelangem Warten und mehreren Abweisungen wegen Mangels an praktischer Erfahrung, Sprachkenntnissen oder Fachwissen, bekommt man eine vielversprechende Arbeitsstelle. Hier kann man Monate lang nur lernen, da das an der Hochschule erworbene Wissen höchstens nur eine sichere Basis bieten kann. Man muss sich in ein Gebiet gut einarbeiten, sich weiterbilden und noch zwei – drei Fremdsprachen erlernen. Und der optimistische Jugendliche arbeitet mit voller Kraft, Tag und Nacht, macht Überstunden ohne Rücksicht auf die Familie und Freunde, um der Firma zu beweisen, wie gut er ist und in der Hoffnung, dass er es mal weit bringen wird. Das Fachwissen, der Fleiß und die Ausdauer werden nach einigen Monaten bzw. Jahren anerkannt und eventuell auch honoriert.

Endlich kann er an sich denken. Er hofft darauf, dass seine langjährigen Träume in Erfüllung gehen können. Er möchte sich Sachen leisten, über die seine Freunde schon längst verfügen, da sie während der Zeit, als er studierte und auf sein niedriges Stipendium und die Unterstützung seiner Eltern angewiesen war, arbeiteten. Langsam denkt er auch an Familie, an eine eigene Wohnung. Aber plötzlich wird seinen Träumereien ein Ende gesetzt. Irgendjemand, dem die ehrliche Arbeit stinkt, stiehlt ihm einen seiner neu erworbenen Schätze, wofür er so viel gearbeitet hat. Der ehrliche Typ kann es wochenlang nicht begreifen, warum gerade er zum nächsten Opfer wurde. Er lebte ja immer ehrlich. Wem ist aber heutzutage das Privateigentum anderer wert?

Nach diesem Fall stellt sich der Jugendliche die Frage, ob es sich gelohnt habe, jahrelang so hart zu arbeiten, ob er es mit seiner Ehrlichkeit jemals soweit bringen kann, an eine Wohnung mit einer Familie zu denken.

Wenn alle so ehrlich wären, würde die Situation in Ungarn viel rosiger aussehen. Es ist eine traurige Bilanz, aber heute lohnt es sich in Ungarn noch nicht, ehrlich zu leben. – Höchstens zur Beruhigung des eigenen Gewissens.

Ibolya Sax

Die Jugend meiner Oma

Meine Großmutti ist jetzt 70 Jahre alt. Sie hat zwei Kinder und vier Enkel. Jetzt wohnen wir (meine Oma, mein Opa, meine Eltern, meine Schwester und ich) zusammen.

Meine Oma mit ihrer kleinen Schwester

Als sie noch ein Kind war, lebte sie mit ihren Eltern, mit ihren Geschwistern, mit ihrer Oma und mit der Schwester ihrer Oma zusammen. Obwohl diese Frau blind war, konnte sie sehr schöne Strümpfe stricken. Sie hatten ein "Reinzimmer", wo sie nicht wohnen durften, eine Küche, eine "Sommerküche" und noch ein kleines Zimmer.

Sie haben immer schwäbisch gesprochen, die Kinder haben nur in dem Kindergarten und in der Schule ungarisch gelernt. Als sie mit drei Jahren in den Kindergarten gehen mußte, weinte sie immer.

Meine Oma spielte sehr gern. Oft kamen sehr viele Kinder zusammen uns spielten, aber nicht mit solchen Spielzeugen, die sie in Läden gekauft haben, sondern mit solchen, die sie selbst gemacht hatten. Sie wurde streng erzogen. Sie redete ihre Eltern mit "Sie" an. Damals haben die Kinder die Eltern, Großeltern sehr geehrt. Das Wort der Eltern war Gesetz, sonst haben sie manchmal auch Ohrfeigen bekommen.

Bereits mit 6 Jahren mußte meine Oma jeden Tag Milch in einer Kanne holen. Zu Hause mußte sie jeden Tag den Herd putzen, die Küche aufwaschen und mit dem Kochen beginnen, was ihre Mutti beendet hat, als sie nach Hause kam. Sie mußte auf ihre Geschwister aufpassen, weil sie die Größte war. Sie hat auch beim Holzhacken geholfen. Die Kinder haben sich auch gestritten, aber nur dann, wenn die Eltern nicht zu Hause waren.

Im Sommer mußte jeder – natürlich zu Fuß – auf die Äcker gehen. Und die Kinder mußten auch immer etwas nach Hause bringen: Obst, Bohnen usw. Im Sommer sind sie um 8 ins Bett gegangen. Da sie im Winter nicht im Garten und auf dem Feld arbeiten konnten, haben sie im Haus Karten gespielt und Mais abgekörnt. Im Winter sollten sie schon um 6 Uhr im Bett sein. Meine Oma sollte jeden Sonntag in die Kirche gehen, und abends immer beten. Zweimal in der Woche haben sie Brot gemacht, das sie beim Bäcker haben backen lassen.

Meine Oma ging acht Jahre lang in die Schule und dann hat sie zwei Jahre lang bei einer Firma gearbeitet. Dann kam der Krieg.

Mit 14 Jahren durfte sie schon ausgehen. Sonntags gab es Musik in einer Kneipe und da hat sie getanzt

Mit 18 Jahren heiratete sie. Mein Opa ist Musikant, genauso wie sein Vater und Großvater waren.

Nóra Bihari
Német Nemzetiségi Ált. Iskola, 6. b

(A Kisebbségi Önkormányzat millenniumi pályázatára beküldött munka)

Stipendien für Studenten!

Um ein Stipendium können sich zu einer nationalen Minderheit gehörenden ungarische Staatsbürger bewerben, die im Studienjahr 2000-2001 Hörer einer Hochschule oder Universität sind. Ungarndeutsche StudentInnen müssen den Bewerbungsunterlagen die Kopie ihres staatlichen oder dem gleichwertigen deutschen Sprachprüfungszeugnisses (mindestens auf Mittelstufe, Kategorie C) beilegen. Jene Studenten, die die Fachrichtung Deutsch studieren oder in Deutschland eine Hochschule oder Universität besuchen, brauchen keinen Nachweis Ihrer Deutschkenntnisse beizufügen. Stipendiumsumme: monatlich 10 000 Forint. Termin der Bewerbungseingabe: 29. September 2000

„Fontos nekem Hermann Hesse, de Sütő András is...”

Szünidei beszélgetés dr. Guth Zoltánnal, a gimnázium új igazgatójával

Július 1-jétől dr. Guth Zoltán személyében új igazgatója van a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskolának. Dr. Guth Zoltán intézményvezetői pályázatát a májusban lezajlott választáson nemcsak a képviselő-testület, de a – véleményezési joggal bíró – tantestület is nagy többséggel támogatta. Az új igazgatóval – kollégámmal – a szünidő elején beszélgettem el még alig-alig „belakott” irodájában.

– *Móricz Zsigmond írja Életem regénye című önéletrajzi művében, hogy 10 éves koráig minden lényeges megtörtént vele az életben, vajon számodra is ilyen fontos volt a Vörösváron eltöltött gyerekkor?*

– Egy tradicionális paraszti világot éltem meg itt az anyai nagyszülőkön keresztül, nagyapám egyszerű szántó-vető ember volt, akitől nemcsak a paraszti munka csínját-bínját lestem el – ma is nagyon szeretek kertészkedni, szőlészkedni –, hanem megörököltem a földhöz való kötődést is. Nagyon színes, izgalmas világ volt ez... Gyermekkorom egyik legnagyobb élménye, amikor – éppen 10 éves koromban – egyszer egyedül kimentem a határba lovas kocsival... Van negatív, sokoló élményem is. A téeszesítéskor elvették a lovunkat és elvitték a vágóhídra. Egy világ omlott össze bennem akkor, nemcsak nagyapámban, aki a kapuban állt és zokogott ... A történelem szele apámat is meglegyintette, akinek tehetséges, szorgalmas iparosként saját öntőműhelye volt, aztán amikor a kisparaszti birtokhoz hasonlóan a kisipart is tönkretették az ötvenes években, gyári munkás lett Angyalföldön.

– *Hogyan beszéltek nálatok otthon a családban?*

– Meghatározó élményem, hogy a Manhertz nagyszülők otthon kizárólag németül beszéltek. A német nyelv, a nemzetiségi kultúra, a hagyományok szinte észrevétlenül ivódtak így belém, és egész későbbi életemre alapvetően fontos hatást gyakoroltak.

– *Annak az iskolának, amelynek most igazgatója lettél, egykor tanítványa voltál. Hogyan emlékszel vissza középiskolás éveidre?*

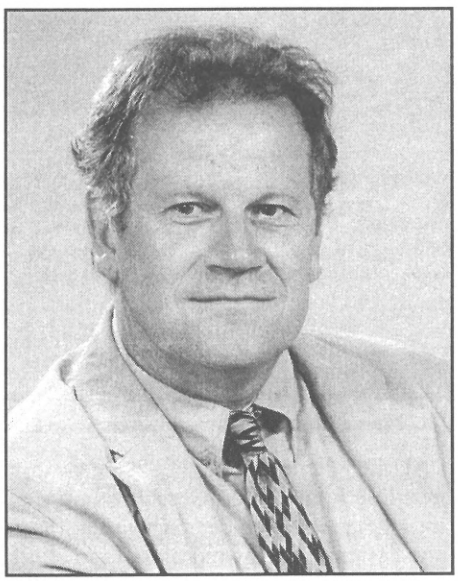
– Nagyon kellemes volt a légkör, a tanárok lelkesek voltak, hiszen ez volt a gimnázium „gründolási” időszaka. Az építkezésben a diákok is alaposan kivették a részüket. Mi voltunk a harmadik évfolyam, az utolsó évet már az új épületben jártuk, s innen ballagtunk – elsőként – el.

– *Milyen volt a németoktatás?*

– Túl sokat nem tudok mondani róla, „alibi oktatás” volt, a szokásos heti két órában...

– *A pályázatodban olvastam, hogy az arany középutat szeretnéd megtalálni a poroszos autoriter és az amerikai önmegvalósító oktatás között. E kettő közül melyik jellemezte annak idején a gimnáziumot?*

– A kornak megfelelően a poroszos módszer, ugyanakkor nagyon sok múlott a tanár

egyéniségétől, az emberi kapcsolatoktól. Igazán kiváló tanáregyénisége volt például az iskolának Csonka József vagy Rübl János. Pajor tanár úr korszerű nyelvoktatási módszere pedig ma is megállná a helyét, és még lehetne sorolni... A pedagógiai szakmát – később, az egyetemen is – mindig a nagy tanáregyéniségektől tanultam, s nem a könyvekből, kötelező irodalomból.

– *Szintén a pályázatodban írod, hogy számodra ijesztő az a túlzott teljesítménykényszer, ami a ma iskoláját jellemzi. Lehet-e ez ellen valamit is tenni – akár tanárként, akár igazgatóként? Lehet-e szembeúszni az árral?*

– A következő tíz évet véleményem szerint az fogja meghatározni, hogy milyen lesz a munkaerő minősége, versenyképes lesz-e vagy sem egy végzett szakember. Ebben az oktatásnak kiemelt szerepe lesz. Ma alapvetően a lexikális tudás számít egy diáknál, és kevésbé a készségek. Kell ugyan egy biztos alapképzettség, ha úgy tetszik lexikális tudás is, de legalább ilyen alapvető kell hogy legyen az alkalmazkodó-készség, az innovációs képesség megléte, a kreativitás, és ezekhez társulva az önálló véleményalkotás, a tények keresése, a következtetés, az álláspontok kialakítása, az információk önálló megszerzésének képessége és azok szelektálása, főleg az olyan korszerű ismerethordozó eszközök világában, mint a számítógép és az Internet.

– *A felvételi követelmények nem ebbe az irányban hatnak...*

– Ez tény, ahogy az is, hogy egyetemre már bejutott fiatalok körében is az előbb elmondottaknak épp az ellenkezőjét tapasztalom. Ténybeli tudásuk, olvasottságuk megfelelő ugyan, de a kreativitás, az alkotó hozzáállás, a véleményalkotás képessége hiányzik belőlük. A nyugati, liberálisabb oktatási modell magabiztosságot, de jó adag felszínességet eredményez, nálunk jobb a tudásbeli produktum, ugyanakkor a tanulók gátlásosak, nincs fellépésük. Erre mondtam én, hogy az arany középutat kellene megtalálni. Ami rossz odakint, azt nem kell majmolni, a jót azonban igenis át kell venni, és ötvözni kell azzal, ami nálunk megőrződött a tradicionális értékekből.

– *Magasan kvalifikált tanár vagy, évtizedekig dolgoztál a felsőoktatásban, jól működő nyelviskolákat alapítottál, mi késztetett arra, hogy egy középiskola igazgatói állását megpályázzad?*

– 49 éves vagyok, a mögöttem lévő néhány évtized nem volt sikertelen, s ez lehetővé tette számomra, hogy elvállaljak egy olyan állást, amely révén magam is adni tudjak annak a közösségnek, amelynek oly sokat köszönhetek. A kötődés volt tehát a legfontosabb szempont a döntésemben. A másikat, a kihívás jelentette, ami ezzel a munkával együtt jár.

– *Hogyan látod a gimnáziumot ma?*

– Megmondom őszintén, kellemesen csalódtam...

– *Ilyen rossz híre van az iskolának?*

– A vörösváriak között igencsak dívik az a nézet, hogy ami nem vörösvári, az eleve jobb. Sajnos, ez a kisvárosias mentalitás a gimnázium megítélésére is visszahat... Az is tény viszont, hogy a gimnázium egy nagyon jó indulás után a nyolcvanas években hullámvölgybe került, nem találta a helyét. A kilencvenes évek elején aztán két olyan döntést is hozott az iskola akkori vezetése, amely gyors felfutást eredményezett, s amely a jövőre vonatkozóan is meghatározó: a német nemzetiségi iskolamodell kiépítését és a külkereskedelmi oktatás bevezetését. Én semmiképpen nem kívánok változtatni az iskola kialakult profilján, hiszen multikulturalitása,

Dr. Guth Zoltán 1951-ben született Pilisvörösváron. Felesége Guthné Emődi Zsuzsanna magyar-német szakos középiskolai tanár. Gyermekeik: Richárd (1977), Kristóf (1981), Zoltán (1987).
Tanulmányok:
1957-1969 Általános Iskola és Gimnázium, Pilisvörösvár
1971-1976 ELTE BTK történelem-német szak, Budapest
1984 ELTE BTK egyetemi doktori cím (dr. univ.) summa cum laude
1988-1992 Berlin, Humboldt Universitét – aspirantura,
1993 Friedrich-Ebert-Stiftung ösztöndíj (Bonn, Berlin, Hamburg),
Szaknyelvtanári továbbképzések: 1994 Hamburg, 1995 Düsseldorf, 1996 Marburg, 1997 Jena.
Szakmai érdeklődési kör: történelem, politológia, közgazdaságtan, nyelvoktatás.
Munkahelyek:
1976-1977. Magyarországi Németek Demokratikus Szövetsége
1977-1990. Budapesti Műszaki Egyetem
1984-1988. Az International House Language School alapítója és egyik vezetője – kb. 100 tanár és 24 000 tanóra menedzselése
1988-ban feleségével együtt megalapítja a Polyglott Nyelvoktató Kft.-t, amely kb. 25 vállalat, intézmény, bank nyelvi képzésének teljes körű menedzselését végzi 30 fős tanári gárdával.
1990-től a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem tanára
2000. július 1-jétől a vörösvári gimnázium igazgatója
Hobbi: utazás, olvasás, kertészkedés – borászat

nyitottsága, a német nyelvnek valamint egy kurrens szakmának a magas szintű oktatása európai mértékkel mérve is eladhatóvá teszi az iskolát. Ez ma már egy EU-belépőt jelent. Amire a jövőben viszont több hangsúlyt helyeznék, az az informatika és az angol nyelv oktatása. Azt is szeretném, ha az eddigieknél is többen szereznék meg DSD-t, a német nyelvdiplomát, amelyet automatikusan elfogadnak a német egyetemeken.

– A város oktatási koncepciójának tervezete a gimnázium számára véleményem szerint komoly fenyegetést jelent. A tervezet szerzője ugyanis javasolja a hatosztályos gimnáziumnak, sőt, egyáltalán a gimnáziumi oktatásnak a megszüntetését, a tanulólétszám jelentős csökkentését, és lehetőség szerint az intézmény átadását a megyének, illetve intézményfenntartó társulás létrehozását. Mi a véleményed ezekről az elképzelésekről?

– Erre azt tudom mondani, hogy szerzett jogokat nem adunk ki a kezünkből. A karcsúsítás már csak azért sem lenne ésszerű és időszerű, mivel az állami fejkvóta teljes egészében fedezi az intézmény működési költségeit. (Az önkormányzati támogatásként idén kapott közel hárommillió forintot az étkezési nyersanyag-normatíva emelésére fordítottuk.) Az önkormányzat korrekt módon járt el akkor, amikor a megemelkedett állami támogatást az intézményeknél hagyta, és nem fordította más célokra, pedig jól ismert a vörösvári önkormányzat helyzete. Ami az intézményfenntartói társulást illeti, nem zárkózom el attól, hogy megvizsgáljuk az Országos Német Önkormányzattal közös működtetés lehetőségét. Ez kihívást jelentene a számunkra, s talán könnyebbé válna külföldi források felkutatása. Ahogy az is nagyon fontos, hogy minden lehetőséget megragadjunk a különböző pályázatokon való részvételre, a szakképzési támogatások megszerzésére, a vállalkozói szférával való gyümölcsöző kapcsolat kialakítására.

– Milyen konkrét elképzeléseid vannak az intézmény fejlesztésére vonatkozóan?

– Folytatva az elődeim által megkezdett fejlesztő munkát, az idén megkezdjük a tetőtérben a külkereskedelmi oktatáshoz szükséges taniroda kialakítását. Erre jelentős összeget nyertünk egy pályázaton. Feltétlenül fontosnak tartom, hogy a minőségbiztosítási rendszert bevezessük az iskolában, ennek megvalósítására is pályázni fogunk. Tárgyalásokat folytatok a közgazdasági egyetem vezetőivel a német szakos egyetemisták itteni hospitálásáról. Természetesen továbbra is nálunk gyakorolhatnak a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgató is. Szeretnék tartalmat vinni a „Bildungszentrum"-ba is, hogy az ne csak egy név legyen. Kihasználva szellemi és fizikai adottságainkat az eddigieknél jelentősebb kultúraközvetítő szerepet szánnék ezen intézmény számára. Ebben természetszerűleg a német nemzetiségi kultúra, a hagyományőrzés is nagy hangsúlyt kapna.

– Hogyan tudnád röviden megfogalmazni, mi jelent számodra egy magyarországi német nemzetiségi iskolát vezetni?

– Nagyon egyszerűen talán úgy tudnám megfogalmazni, hogy fontos nekem Hermann Hesse, de Sütő András is. Úgy érzem, ebben az iskolában e kulturális kettősség teljes mértékben megvalósítható.

Fogarasy Attila

„Comenius 2000" – az oktatás jobb minőségéért

Korábban már hírt adtunk arról, hogy a Vásár téri Német Nemzetiségi Általános Iskola az idei tanévben 1408 pályázó közül jogosulttá vált a Oktatásügyi Minisztérium által meghirdetett közoktatási minőségfejlesztési program I. számú intézményi modelljének kiépítésére. Hogy milyen feladatot jelent ez a vörösvári iskola számára, miféle lehetőségeket nyújt pedagógusnak, gyerekeknek, szülőknek, erről kérdeztük az intézmény igazgatóját, Fogarasy Attilánét.

„A pályázat elnyerésével a lehető legkedvezőbb időpontban, egy új ciklus 2. évében kezdünk hozzá a minőségfejlesztési program megvalósításához. Talán könnyebben megérthető, miről van szó, ha elmondom, mi tette szükségessé ennek meghirdetését. A rendszerváltás óta mást várnak el az iskoláktól: a közpénzek hatékony felhasználását, olyan oktatási szolgáltatásokat, amelyek találkoznak a szülők, gyerekek igényeivel, folyamatosan ellenőrizhető minőségi oktatást. Miközben az iskolák a maguk módján igyekeznek ezeknek az elvárásoknak eleget tenni, tapasztalniuk kell, hogy nincsenek felkészítve az új típusú intézmények belső rendjének kialakítására, megszűnt a szakfelügyelet, nem biztosított a szakmai munka külső értékelése.

A pályázat tehát egy olyan tudományosan kidolgozott programot kínál, amely lehetővé teszi, hogy külső szakemberek bevonásával szülők, pedagógusok, tanulók véleménye alapján láthatóvá váljon az iskola erőssége és gyengesége, a szakmai munka minősége. Ennek alapján épüljön fel és folyamatosan működjön egy pozitív, megerősítő, fejlesztő rendszer, amely képes jelezni a teljesítmény változásokat, vagyis biztosít egy állandó jó oktatási minőséget.

Először el kell készítenünk az önértékelést, melynek során feltétlenül számítunk a szülők segítségére. A cél pedig egy intézkedési terv, amely megfogalmazza a megvalósítás módjait. Segítségünkre lesz a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Intézet Minőségügyi Csoportja, mint külső tanácsadó, és számítok kollegáim segítségére, akik közül néhányan továbbképzésre mennek ősztől. A minisztérium a program számítógépes rendszerének kialakításához járul hozzá, biztosítja a szakmai anyagot, és fedezi a felmerülő költségeket.

Ez a program mindenkinek hasznára válik: a fenntartó láthatja, hogy jó helyre került a közpénz, a pedagógus szakmai segítséget kap mindennapi munkájához, a szülők számára lehetővé teszi az iskola teljesítményének megismerését.

A minőségbiztosítás 2001-ben minden iskolára nézve kötelező lesz, mások akkor kezdik, mi túl leszünk már a bevezetésén, és remélhetőleg egy még hatékonyabban működő iskolát tudhatunk magunkénak, a gyerekek, a szülők és nem utolsó sorban a pedagógusok megelégedésére."

Temesvári Anna

Körkép tanévzáró után

Gimnázium

A vörösvári gimnázium az elmúlt öt év egyetemi, főiskolai felvételi eredményei alapján a 157 magyarországi vegyes középiskola (gimnázium és szakközépiskola) közül az 57. helyen áll.

Neuwirth Gábor, a statisztika összeállítója a Pest megyei középiskolák eredményeit elemezve külön is kiemeli a vörösvári gimnáziumot, amely az öt évvel ezelőtti 100. helyről mára az 57-re tornászta fel magát.

A gimnázium vezetése az idei tapasztalatokat értékelve úgy döntött, hogy a következő tanévben felvételit tart az intézménybe jelentkező általános iskolások számára. (Ebben az évben a hozott érdemjegyek alapján történt meg a beiskolázás, ami miatt több bírálat érte az iskolát.)

7 210 000 forintot nyert a gimnázium a Pest Megyei Munkaügyi Központ pályázatán a taniroda kialakítására és berendezésére.

További sikeres pályázatok:

Pest Megyei Közoktatás-fejlesztési Közalapítvány: 2 millió forint a kollégium számára eszközfejlesztésre, 740 ezer forint idegennyelv-oktatásra.

Pest Megyei Önkormányzat: 100 ezer forint millenniumi rendezvényekre.

Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány: 100 000 forint millenniumi rendezvényekre.

A nyár folyamán a gimnáziumban felújítják a tornatermi folyosó vizesblokkját. Ennek költségeit a Gábor Dénes Főiskola vörösvári konzultációs központja által fizetett bérleti díjból fedezi az intézmény.

Vásár téri iskola

Befejeződött a Kálvária utcai támfal felújítása... A rézsűsen kialakított földtámaszra őszszel növényzetet telepítenek majd. A rézsű elején lévő alacsony támfalon padokat alakítanak ki. A támfal rekonstrukciójával párhuzamosan felújították az iskola vizesblokkjait, földszinti folyosóját és három tantermét. A felújítási munkálatokra az iskola több százezer forint megyei önkormányzati támogatást kapott.

Templom téri iskola

A nyár elején teljesen felújították az iskola földszinti vizesblokkjait. Ezt megelőzően megszüntették a vizesblokkok alatt lévő emésztőket – amelyek régóta súlyos technikai problémát jelentettek az iskola számára –, és rákötötték az épületet a szennyvízcsatorna-hálózatra. (A felújítás során összesen 9 emésztőt szüntettek meg, tömedékeltek be az építők. Három emésztőről még az iskolavezetés sem tudott, ezek létezésére a vizesblokkok elbontásakor derült fény.)

F. A.

Amit a rozsda és a moly ki nem kezdhet

Ötvenéves általános iskolai osztálytalálkozó

Június 10-én, pünkösd szombatján 50 éves osztálytalálkozójukat tartották a Pilisvörösvári Általános Iskola 1950-ben végzett diákjai. Az egykori osztálytársak közül sokan eljöttek a plébániatemplomban tartott hálaadó szentmisére, a temetőbeli koszorúzásra és a Halmai vendégházban rendezett vacsorára.

Az egykori évfolyamtársak a plébániatemplom előtt. Ülő sor (balról jobbra): *Szontágh Teréz, Kimmel Róza, Braun Róza, Krupp Anna, Hidas Mária, Horn Gizella, Scheller Róza, Peller Teréz, Müller Katalin, dr. Manhertz Julianna, Gáspár Irén.* Álló sor (balról jobbra): *Temesi Ágoston, Peller Teréz, Blind Gyula, Schreck József, Bálint József, Wieszt János, Manhertz Mátyás, Hámori József, Siklósi Mátyás, Halmai Zoltán, Manhertz János, Wippelhauser Ferenc, Miereisz György, (-), Ziegler Katalin*

A negyvenes évek végén az osztályok még nem voltak koedukáltak, a fiúk és a lányok külön osztályba jártak. (Ennek emlékét őrzi a Vásár téri iskola épülete, a két bejárat közül az egyik fölött még ma is ott a felirat: FIÚK.) A leányosztályba 18-an, a fiúosztályba 36-an jártak. Sajnos, az 54 hajdani diák közül 19-en már az „örök égi tanító padjaiban" ülnek. Az ő emlékük előtt tisztelegtek társaik – egy-egy szalagon is megörökítve nevüket –, amikor a megemlékezés koszorúját elhelyezték a temetőben.

Az ünnepi szentmisén Hámori József e megható szavakkal fordult egykori iskolatársaihoz:

„Nagyra becsült öreg diákok!

Gyorsabban múlt el ez az ötven év, mint ahogy gondoltuk volna. Ünnepelni jöttünk ezt az elmúlást. Azt, hogy megértük.

Mérlegre tesszük életünket. Hálát adunk az élő Istennek minden ajándékért. Hisszük, hogy Ő megőrzi minden kincsünket, amelyeket jóvoltából eddig gyűjtöttünk. Mindazt, amit a rozsda és a moly ki nem kezdhet. A szeretet minden gyümölcsét. Hisszük, hogy megbocsátja minden tévedésünket, rossz döntésünket, fájdalmas mulasztásainkat, jóvátehetetlen rombolásunkat. Bánjuk, hogy egymással nem törődtünk többet, meg azt is, ha olcsón eladtuk egymást...

Előttünk még a befejezés. Valamennyi időt még kapunk az Élet Urától, hogy méltón felkészülhessünk. Hogy életünk mérlege beteljesedést mutasson. Ehhez nyújtunk egymásnak kezet.

Megemlékezünk mindazokról, akik jót tettek velünk. Szüleink emberi tartásukkal, erkölcsi, vallási értékrendjükkel, szorgalmukkal olyan indítást adtak nekünk, gyermekeknek, amely meghatározta életünket. Iskolánk örökségét – a polgári iskola szellemét igyekeztünk az államosított iskolában is megőrizni, a hazafias nevelést megvalósítani. Tanáraink, lelkipásztoraink, elöljáróink emléke tisztán áll előttünk.

Megbocsátunk mindazoknak, akik ártottak nekünk. Bocsánatot kérünk mindazoktól, akiket mi bántottunk meg, akiket nem szerettünk eléggé. Isten tegye áldottá ünneplésünket és további életünket."

F. A.

A Templom Téri Általános Iskola eredményei az országos diákolimpián

Iskolánk 8. osztályos diákjainak június 16-án a ballagással befejeződött a tanév. Néhányan azonban még nem kezdhették el a megérdemelt pihenést, mert a végső megmérettetés a legjobbak számára csak ezután következett. A III. korcsoportos fiú kézilabda csapatunk májusban kivívta az országos 8-as döntőbe jutás jogát. Június 21. és 24. között került sor Budapesten a nagy eseményre. A kemény munka meghozta eredményét – kezdeti bizonytalanság után – nagyszerű, izgalmas mérkőzések során iskolánk csapata bekerült a 4-es döntőbe. A budapesti Körcsarnokban 24-én, szombaton számos szülő, az iskola pedagógusaiból és tanulóiból álló lelkes szurkológárda biztatásával a dobogós 3. helyezést szerezték meg. Úgy érzem, eredményük nemcsak az iskola, hanem a város dicsőségére is szolgál. Felemelő érzés, hogy a pilisvörösvári diákok ott lehettek a 2000. évi diákolimpián, és még a dobogó egyik fokára is feljutottak, maguk mögé utasítva olyan jelentős kézilabdás múlttal rendelkező városokat, mint Győr, Dunaújváros, Tatabánya és Veszprém.

Itt szeretném az iskola nevében megköszönni a csapat edzőjének, Pándi Gábornak fáradságot nem kímélő munkáját. Köszönjük a csapattagok szüleinek segítségét, lelkes és kitartó szurkolását.

A csapat tagjai: Wippelhauser Tamás (8. b), Kiss István (6. o.), Wieszt Károly (8. a), Botzheim Balázs (8. a), Virág András (8. z), Feldhoffer István (8. b), Nagy Gergely (5. c), Hasenfratz Csaba (5. c)

Szép volt fiúk, köszönjük!

Úgy gondolná az ember, ezt a teljesítményt nem lehet fokozni. De igen! Ugyanezen a napon, június 24-én még egy diákunkra várt nagy feladat. A Hármashatár-hegyen zajlott a hegyi kerékpár kategória országos döntője, ahol Herczog András 8. z osztályos tanulónk bizonyult a legjobbnak, a 200. évi Diákolimpia bajnoka lett ebben a versenyszámban. Gratulálunk!

Köszönjük András edzőjének munkáját.

És még nincs vége. Kőrösi Annamária 4. c osztályos tanuló – szintén országos diákolimpián – atlétika 3 próba egyéni összetett versenyben a döntőbe jutott 152 résztvevő közül a XI. helyezést szerezte meg. Nagyszerű egyéni teljesítmény volt. Gratulálunk! Felkészítő és testnevelő tanára Mirkné Sebők Ágnes. Köszönjük, Ági néni!

Breierné Szénási Erzsébet

Az oktatásbarát Solymár

A solymári önkormányzat a falu egyetlen oktatási intézményét, a Hunyadi Mátyás Általános Iskolát az idén 50 000 000 Ft önkormányzati támogatásban részesíti az állami fejkvótán felül. Az Oktatási Minisztérium ennek elismeréséül Oktatásbarát Önkormányzat címmel jutalmazta a település önkormányzatát.

(Csak összehasonlításképpen: Vörösváron az általános iskolák működésre és felújításra 2000-ben kizárólag az állami normatívát használhatják fel, önkormányzati plusz támogatásban nem részesülnek.)

F. A.

A pilisvörösvári Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola gépírástanárt keres. Az állás betöltéséhez német nyelvtudás is szükséges. Jelentkezés augusztus 15-ig az iskolában. Tel.: 330-140

Mestersége: kőszobrász

Néhány hete szentelték fel a Fő út 151. alatti ház kertjében található Nepomuki Szent János szobrot, amelyet *Csizmadia Imre* kőszobrász az alakot megformáló ismeretlen művész iránti alázattal, minden ellenszolgáltatás nélkül állított helyre. A kőfaragó mester Vörösváron él feleségével és három lányával. Itthon a Szent István Bazilikában, a Nemzeti Múzeumban, a Petőfi Irodalmi Múzeumban, a hatvani Grassalkovich Kastélyban végzett, végez felújító munkát, de megfordult külföldön is, többek között Münchenben olasz és német mesterek műveit restaurálta.

– Kitől kapott megbízást erre a munkára?

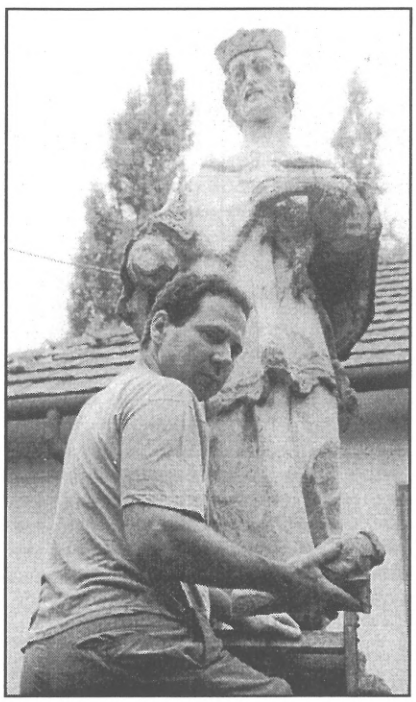
– A pilisvörösvári környezetvédők határozták el a szentet ábrázoló plasztika felújítását, ők választottak ki engem, több jelentkező közül. De meg kellett szerezni a Siklósi család beleegyezését – az ő kertjükben áll ugyanis a szobor – és a helyi egyház, a tulajdonos támogatását is. A munkálatok csak ezután kezdődhettek el 1999. április elején.

– Mit tudtak akkor a szoborról?

– A mai napig nem sikerült megtudnunk, ki alkotta. Egy vörösvári katona, Szontágh János emeltette 70 évvel ezelőtt, hazatérésének emlékére. Azóta áll ezen a helyen, amely annak idején még közterület volt. Leromlott állapota ellenére a stílusjegyei alapján látható volt, hogy késő barokk alkotás, annak népies változata, „parasztbarokk"-ként említik Vörösvár történetében. Valószínűleg az I. világháború után készítették sóskúti homokkőből. Sok helyen láthatunk Európa-szerte Nepomuki Szent János-ábrázolást, híres a prágai, a Károly hídon, Ausztriában Donner alkotása és Mezőkövesden is található egy másolat. A vörösvári szobor kissé eltér a szokásostól, Nepomuki Szent János a jobbján a kereszttel, baljával a hallgatás szentségét, a gyónási titok megtartását jelezve áll, de szívére mutat, nem ajkára teszi kezét. Egy időben színesre festették, de mi ragaszkodtunk az eredeti állapotához.

– Hogyan folyt a restaurálás?

– A szokásos napi munkám után jöttem ide, és mivel nem volt nagyon közeli a határidő, nyugodtan dolgozhattam rajta kedvem szerint. Igazán szép feladat volt, de nem könnyű. Sikerült bebizonyítanom az ellenkezőjét annak, amit többen állítottak: hogy nem érdemes hozzákezdeni, nem hozható rendbe. Összetett munka volt. Először a festéket kellett eltávolítanom, majd ezt a felső, repedezett páncélszerű réteget lepattintani feltáró kalapáccsal, vésővel. A repedéseket meg kellett szüntetni, mert ott bejut a víz, kirakódik a só és ez lemállasztja a formákat. Ezután kifaragtam a betéteket, a hiányzó részeket pótoltam. Megszilárdítottam a követ. Végül készre faragtam, lazúroztam, és víztaszítóvá tettem a felületét.

– Egy réztáblába őrzi majd azok nevét, akik a szobor „feltámasztásában" részt vállaltak: a Környezetvédő Egyesület, a Környezetért Alapítvány és Csizmadia Imre, a kivitelező, vagyis Ön. Kik segítették még a munkáját?

– Dr. Gábeli Zoltánné és Sajtosi János a környezetvédők vezetői, akiktől az alapötlet származik és a szervezőmunka nagy részét végezték. Nekik köszönhető, hogy minden akadályon átjutottunk, hiszen sok érdeket kellett összeegyeztetni. A Siklósi család sokat segített, vizet, áramot adott, a szoborhoz méltó környezetet alakított ki, és lehetővé teszi, hogy azt bárki megtekinthesse. Zoltán atya is, aki végül felszentelte a szobrot, mindvégig támogatta az ügyet. A réztáblát Agócs Attila készítette. Itt kell elmondanom, hogy örömmel láttam, másoknak is fontos a szobor léte, ezt bizonyította az a sok érdeklődő, aki a felszentelésen megjelent.

– Ez a szobor igen nagy méretű, minden négyzetcentiméterét jól megismerte, sok időt töltött el ezzel a munkával. Mennyire érzi magáénak?

– A restaurátori munkának fontos szabálya, hogy ragaszkodni kell a mű eredeti formájához, anyagához, patináját nem szabad elvenni, műemléki jellegét meg kell őrizni. Bármennyit dolgozom is rajta, csak ahhoz járulok hozzá, hogy maradandóvá váljon, későbbi korokban is megcsodálhassák. El kell fogadni, hogy a dicsőség azé, aki megalkotta. Persze érzelmileg erős kötődés alakul ki az emberben, nemcsak a szobor, de az alkotója iránt is. Ez a feladat szakmailag is sokat jelentett számomra, s bár a nevemet nem szokták kiírni, én tudom, mi őrzi a kezem nyomát, ez nekem elég.

Temesvári Anna

Templomi koncert

Csodálatos zenei élménynek lehettek mindazok részesei, akik június 29-én este hét órakor részt vettek a templomban a svéd Karlstadti Kamarakórus koncertjén. A csaknem kétórás műsor során nemcsak templomi énekek, imádságok, hanem színházi darabokból részletek és svéd népdalok is felcsendültek. A hangszeres kíséret, valamint az, hogy néhány éneknél a kórustagok köralakban helyezkedtek el a templomban, még különlegesebbé tették a koncertet. (*Sz. I.*)

Várszínházi esték

A Duna partján, a Bazilika tövében történelmi hangulatban várja a felújított környezetű Esztergomi Várszínház az odalátogatókat. Néhány ajánlat az idei programból:

Csokonai határokat nem ismerő fantáziája, pajzánul pikáns humora áll a Dorottya vagyis a dámák diadalma a Fársángon c. darabjának középpontjában, adja meg annak varázslatos hangulatát július 28-29 -én (péntek-szombat) a Beregszászi Illyés Gyula Színház produkciójában.

Devecseri Gábor fordításában és Jordán Tamás főszereplésével látható Platón Szókratész védőbeszéde c. darabja. A rendkívül szórakoztató formában elmondott beszéd az „erény és igazságosság" mellett áll ki a pénzzel szemben. Augusztus 11-12-én (péntek-szombat) látható.

A Kolozsvári Magyar Állami Operaház társulata Erkel Ferenc népszerű operáját, az István királyt mutatja be augusztus 15-én, kedden.

Az előadások 20 óra 30-kor kezdődnek, jegyek rendelhetők a 06-33-400-945-ös telefonszámon. *(T. A.)*

Közös kirándulásunkról

Június 24-én napsütéstől ragyogó reggel indultunk útnak maroknyi csapatunkkal a régen várt kirándulásra. Elsőként a Szabadtéri Múzeumot kerestük fel Szentendrén. Öröm volt nézni gyermekeink lelkesedését, érdeklődését őseink szokásai, soha nem látott eszközei, mindennapi élete iránt. Eközben bepillantottunk egy távolban élő nép hagyományaiba, nemzeti kultúrájába az Észt napok keretében.

Lebilincselő élmény kihalóban lévő mesterségek újjászületését látni fiatal kézművesek keze nyomán.

A skanzen megtekintése után a visegrádi Mogyoró-hegyre indultunk. Útközben nem győztünk betelni a Dunakanyar festői szépségével. Visegrádon sétával, pihenéssel, közös játékkal telt a délután. Végső úti célunk Esztergom volt. Itt körbesétáltuk és megnéztük a bazilikát, gyönyörködtünk a város látképében. Szemünkkel pár percnyi kiruccanást tettünk északi szomszédainkhoz, Szlovákiába is. Rengeteg élménnyel, ismerettel gazdagodva, jóleső fáradtsággal tértünk haza, Pilisvörösvárra. Ez a nap még közelebb hozott minket egymáshoz, és gyermekeink között is új barátságok szövődtek.

Köszönjük a Nagycsaládosok Országos Egyesületének és Pilisvörösvár Önkormányzatának anyagi támogatását, amivel segítették e tartalmas és értékes kirándulás létrejöttét!

NOE Pilisvörösvári Csoportja

Nagykovácsi rendezvények

Helyi művészek, polgárok, civil szervezetek kezdeményezésére augusztus 11-27-ig első alkalommal rendezik meg Nagykovácsiban a Linum Művészeti Napokat. A fesztivál megnyitója 2000. augusztus 11-én lesz az Amerikai Iskolában. 27-én a Balatoni Borbatár Hölgyek Egyesületével közösen egész napos borbemutatót tartanak. A fesztivál záró eseménye a Benkó Dixieland koncertje lesz.

F. A.

A háború véget ért
– bajnok lett a focicsapat

A Pilisvörösvári Labdarúgó Egyesület 4 pont előnnyel megnyerte az 1999/2000-es Pest-megyei labdarúgó-bajnokságot. Bajnok lett a csapat, a Vecsést és Veresegyházát megelőzve győztek az egyik legerősebbnek tartott megyei bajnokságban. A sportsikerek ellenére mégis sok gond volt az egyesület körül, az elnökség és a városi önkormányzat közötti feszült viszonyról már sokat írtunk. Ennek következtében Peller Gábor és az elnökség tagjai lemondtak tisztségükről. A tisztújító közgyűlés lapzártakor választja meg az új vezetőket.

Peller Gábor: Nyugodtan mondhatom, hogy óriási fegyverténytet hajtottunk végre a bajnokság megnyerésével. Az őszi szezonban még 9 pontos hátrányban voltunk, a végén pedig már 4 ponttal mi vezettünk. A jó szakmai munka és a játékosok hozzáállása meghozta a gyümölcsét. Hadd legyek büszke arra, hogy vezetésemmel elértük azt, amit NB-s edzőknek sem sikerült korábban: bajnokságot nyertünk. (Peller Gábor itt bizonyára nem a néhány évvel korábbi Gergely Károly irányította csapat sikerére gondolt. – a szerk.) Tudom, hogy nem sokan bíztak a győzelmünkben, én azonban nem adtam fel, és elértem a célomat. Mindenkinek szívből köszönöm a munkáját, a segítségét. A támogatóink nélkül nem értük volna el ezt a sikert (Breier László, Petrozsényi József, GVK Tours, Heer és Társa Kft.), ez az ő érdemük is.

– *A siker után mégis felálltatok...*

– Most is csak azt tudom mondani, hogy mi a saját pénzünkből nem tudtunk többet áldozni a focira, az önkormányzat nagyobb összegű támogatása nagyon hiányzott. Belefáradtam a harcba, mi sokat dolgoztunk a labdarúgásért, de ilyen körülmények között nincs értelme folytatni. Három ajánlatom is volt, közülük a Bag ajánlatát fogadtam el, az új szezonban ott leszek edző. De csak edző, mert vezetői munkát egyelőre ott sem vállalok. A cél az NB II-be jutás, remélem, hogy amit itthon elértem, azt idegenben is meg tudom csinálni.

– *Mi lesz a vörösvári csapattal?*

– Öt játékos (Szekula Ferenc, Tóth Gábor, Fülep Norbert, Jeszenszky Csaba, Szőllősi László) eljön velem Bagra. A vörösvári játékosok azonban mind itthon maradnak, és remélem, hogy az NB II-ben is jól szerepelnek majd. Mert oda még beneveztük a csapatot – 300 000 Ft volt a nevezési díj – nem akartunk úgy távozni, hogy nem gondoskodunk a játéklehetőségükről. Ennek örülök, mert így a gyerekek is tudnak játszani, ha a felnőtt csapatot nem neveztük volna be a bajnokságba, ők sem szerepelhetnének. A többi már az új elnökség és az új edző dolga lesz.

– *Mi lesz a klubházzal?*

Peller Gábor: Végre a viták után rendeződött a dolog, utólag megkaptuk az építési engedélyt. Jogilag most már tiszta helyzetben szeretném értékesíteni. Az épület közel 3 millió forintomban van, de 800 000 - 1 millió forint körüli összegért már odaadom.

– *Számodra milyen tanulságot hozott az eltelt időszak?*

– Azt, amit már korábban is mondtam, úgy látszik, Vörösváron semmit sem érdemes csinálni. De nem bánok semmit sem, és most már csak a szépre emlékezem. Sokat dolgoztunk, sok pénzt befektettünk, az önkormányzattal sokat hadakoztunk, de a siker mindenért kárpótol. És szeretném, ha az új elnökség alatt is sikeres lenne a vörösvári foci. Szurkolóként itt leszek majd, és ha kérnek, segítek is. De semmiféle tisztséget nem vállalok az egyesületnél.

Hát Peller Gáborék nézőpontjából ilyen volt a mi kis vörösvári fociévünk. Lehet vele egyetérteni, lehet vele vitatkozni, örülni, vagy bánkódni, és legfőképpen összevetni az önkormányzat véleményével, Pándi Gábor nyilatkozatával. A dolog ugyanis fölöttébb tanulságos. A kétfajta értékrend összeütköztetéséből sok mindent le lehet és le is kell szűrni. És aztán sok mindent (másképp) csinálni. Amíg még nem késő.

Várhegyi Ferenc

Ezt a focit nincs miért támogatni!
– vélemény a másik oldalról

Legutóbbi számunkban ezt írtuk a Peller Gáborral készített interjú végén: „Amennyiben az Önkormányzatnak mégis van (lesz) hozzáfűznivalója, természetesen helyt adunk neki. Előbb utóbb úgysem lehet elkerülni, hogy a Képviselő-testület ne foglalkozzon súlyának megfelelően a vörösvári szabadidős és versenysporttal, a sport segítségével végezhető gyógyászati tevékenységekkel." Így most örömmel vettük, hogy az Önkormányzatnak is van véleménye, amelyet az olvasók is megismerhetnek és összevethetnek a másik fél véleményével.

Pándi Gábor: Hangsúlyozom, hogy mint a focit szerető és játszó sportoló, és persze elsősorban mint a vörösvári Önkormányzat Oktatási és Sportbizottságának elnöke szeretnék reagálni a Peller Gábor által elmondottakra, és nem mint kézilabdaedző és volt elnök. Peller Gábor legutóbb ezt nyilatkozta a Vörösvári Újság hasábjain: „Csak a vörösvári Polgármesteri Hivatalból, vagy a képviselő-testülettől nem keresett még meg minket senki, hogy legalább annyit mondjon, szép volt fiúk, gratulálok."

Hogy miért nem gratulált az önkormányzat a focisikerekhez? Mert a csapat és vezetők stílusa már a kezdetektől elfogadhatatlan volt. Egy engedély nélküli építkezés után (lásd klubház), egy falra kiakasztott táblán és a Vörösvári Újság valamennyi labdarúgásról szóló írásában megengedhetetlen módon és stílusban, ráadásul indokolatlanul támadták az önkormányzatot. Követelőztek, lemondással fenyegetőztek – nem tudom, miből gondolták, hogy ez a stílus tolerálható. De ez csak az illemtani oldala a dolognak. A másik a sportrésze, amely ugyancsak sok mindenben vitatható. Ez a bajnoki elsőség kísértetiesen hasonlít a néhány évvel ezelőtti Kovács Antal (Potyka) elnöksége alatt megszerzett bajnoki aranyérem sorsára. Az akkori önkormányzat Vörösvárért emlékérmet adományozott a csapatnak, amely együttesből csak Wohl Zoltán és Szöllősi István tagja a jelenlegi csapat keretének, a többieknek se híre, se hamva, elmentek máshová. Az a siker tehát döntően nem vörösvári pénzen, nem vörösvári játékosokkal és nem vörösvári edzővel (Gergely Károly volt a tréner – a szerk.) született. És a Vörösvárért emlékéremmel a zsebükben már rég elmentek innen.

Miért gratuláljunk hát a jelenlegi csapatnak? Azért mert a most is többségben lévő idegen játékosok Pilisvörösvár mezében futottak ki a pályára? Azért mert ráadásul a vezetőknek ilyen volt a stílusuk? Pedig mi szívesen gratulálnánk a vörösvári labdarúgó egyesületnek. Ha a pályán nem zsoldosok lennének, hanem vörösváriak (Bakfi Józsefek, Pfeiffer Zsoltok) szántanák föl a gyepet, akiknek a vállát másnap meg lehetne veregetni, valamelyik boltban, hogy „gratulálok, szép gólt rúgtál", ha ezek a játékosok itt lennének közöttünk. Ha a vezetők nem ellenséget látnának az önkormányzatban, hanem partnert. Nem értem azt sem, hogy azok a vezetők, akik a cikkekben többször is gyerekek mögé bújtak, vagdalkozás helyett miért nem a lényeggel, a szakmai munkával, az utánpótlás neveléssel foglalkoztak? 13 éve nap mint nap edzéseket tartok a kézilabdapályán, és látom, hogy mi történik a fociedzéseken. Pontosabban, hogy mi nem történik. Az elmúlt több mint 10 évben semmi sem változott, szakmailag értékelhetetlen munka folyik. Heti két edzéssel semmit sem lehet elérni, ilyen kevés munkával sem erőt, sem állóképességet, sem focitudást nem lehet fejleszteni – és gyereket sem nevelni. Ahol a most bajnokságot nyert csapatba egy jóval 30-on túli játékos-edző-elnök áll be játszani, ahelyett, hogy saját nevelésű 17-18 éves vörösvári labdarúgókat építene be az együttesbe, ott baj van. És az ilyen vezető ne papoljon az újságban arról, hogy hány gyerek jár focizni, mert egyet sem látni a csapatban – tehát rosszul dolgoznak. Sajnos semmi garancia nincs arra, hogy a jelenlegi fiatalokból legalább olyan játékosok legyenek, akiket most Budapestről és más megyei településekről pénzért hoztak ide játszani.

Pedig ott van előttük a jó példa, de úgy látszik, nem figyelnek a nagy elődökre. Mint az Oktatási és Sportbizottság elnöke megteszem, amit a labdarúgóknak illett volna elsősorban kezdeményezniük. Stifter Ferencet, aki hosszú évtizedekig irányította a vörösvári futballt posztumusz vörösvári díszpolgári címre fogom felterjeszteni, mivel ő minden évben 2-3 fiatal játékost felvitt a felnőttek közé, és beépítette őket a csapatba.

Kipukkadt a légvár
– bajban a kézilabdások?

Júniusi számunkban még arról írtunk, lehet hogy minden gond és baj ellenére továbbra is az NB I B-ben szerepelhet a Pilisvörösvári Terranova KSK férfi kézilabdacsapata. Nos, azóta kiderült, hogy nem, sőt az is elképzelhető, hogy még az NB II-ben sem lesz fenékig tejfel az élet. Az eseményekről – csakúgy, mint a labdarúgóknál Peller Gábort – itt is a lemondott edzőt-elnököt, Pándi Gábort kérdeztük.

Pándi Gábor: Sajnos megtörtént az, amire legalább 10 éve nem volt példa, a kézilabda-szövetség a lemondások miatt megüresedett helyeken nem a legjobb kiesőket tartotta benn, hanem az NB II-ből hozott fel csapatokat – így egy év után el kellett búcsúznunk a magasabb osztálytól. A kiesés okait legutóbb már elemeztük, így most már csak néhány azóta felmerült gondról érdemes beszélni. Sőt, kell is, mert úgy látom, hogy az NB II-ben is nagy gondjaink lesznek. A lemondásom után (miatt) kialakult bizonytalan helyzetben ugyanis jó néhány játékosunk másutt folytatja majd, Wieszt Zsolt és Sodró Zoltán az NB I B-s Hort SE-hez igazolt, velük tart Varasdi Szabolcs is, Stéhli Csabát pedig az NB I-es Győr hívja, és vannak, akik az ugyancsak NB II-es Solymárral kacérkodnak. Ha ennyien elmennek, az a furcsa helyzet áll elő, hogy értük annyi pénzt kapunk, amennyink még sosem volt, viszont nem lesz csapatunk. Lehet, hogy úgy indulunk el a bajnokságban, hogy tizenéves fiatalokat kell játszatni a maradó rutinosabb, de az NB I B-ben csak kiegészítő emberek mellett.

Mindez az elnökséget is felkészületlenül érte. Voltak olyan elnökségi tagok, akik évek óta egy gyufaszálat sem tettek keresztbe, de most azzal támadtak meg, hogy miattam esett szét a csapat. Holott régóta szinte egyedül csináltam mindent. És amíg futott a szekér nem is volt semmi baj, de most hogy felálltam, szembesültek azzal, hogy nem tudták, nem tudják megoldani az egyesület működtetését. Egyesek szemében én lettem a bűnbak. Csak egy megoldást látok, össze kell hívni egy közgyűlést, ahol mindenki elmondhatja a magáét, és ahol a tagság eldöntheti, hogy kikkel akar a továbbiakban dolgozni. Magamat nem féltem, a napokban vettem részt egy edzőtovábbképzésen Marcaliban (az ország legjobb edzői, Kovács László, Hajdú János szövetségi kapitány, Mocsai Lajos, a lányok kapitánya stb. tartottak foglalkozásokat), ahol több ajánlatot is kaptam, hívott például Németh András, a Ferencváros női bajnokcsapatának mestere is. Ha kiderül, hogy nem érdemes tovább itthon dolgozni, elmegyek, pedig mindenki elhiheti, nem ezért dolgozom már több mint tíz éve.

A Templom Téri Általános Iskola fiú kézilabdacsapata Pándi Gábor (jobboldalt) vezényletével a Diákolimpián a harmadik helyet szerezte meg

– Beszéljünk valami vidámabb dologról is. A Templom Téri Általános Iskola fiú kézilabda csapata az országos diákolimpia döntőjében szerepelt...

– Óriási élmény volt itt játszani. A rendezők a BNV területén építették fel az olimpiai falut, a megnyitó ünnepségen volt ünnepélyes bevonulás, meggyújtották az olimpiai lángot, Deutsch Tamás ifjúsági és sportminiszter köszöntötte a résztvevőket, több ezer gyereket. Csak a kézilabdázásban 543 iskola indított csapatot, és közülük a mi együttesünk a roppant előkelő harmadik helyet szerezte meg! Az eredményhirdetésen dobogóra állhattunk, a gyerekek olyan szép érmet kaptak, amilyet még nem is láttam, pedig van már egy pár a gyűjteményünkben. És ezt a sikert úgy értük el, hogy első számú kapusunk Wippelhauser Tamás kéztörése miatt egy percet sem játszhatott a 8-as döntőben! Őt a hatodik osztályos Kiss Tamás helyettesítette (hetedikesek, nyolcadikosok ellen kellett védenie), akinek a teljesítményét szeretném kiemelni, mert jócskán a várakozások felett teljesített – nem utolsósorban neki köszönhetjük, hogy dobogósok lettünk. Pedig nagyon erős ellenfeleink voltak, olyan iskolák ellen játszottunk, amelyek évek óta ott vannak a döntőben.

Az első, Mezőkövesd elleni találkozón Wippelhauser Tamás hiánya miatt a fiúk még nem hitték el, hogy van keresnivalónk, így 18-14-re kikaptunk, de a másodikat már megnyertük 14-10-re a nagyhírű Veszprém ellen. A második napon a Csurgó ellen már a döntőbe jutásért játszottunk, és hat góllal legyőztük őket. A legjobb 4 között a Nádudvarral kezdtünk, és úgy kaptunk ki 25-19-re, hogy két meghatározó játékosunkat, Wieszt Károlyt és Virág Andrást teljesen indokolatlanul állították ki a bírók.

A harmadik helyért vívott találkozón újra a Mezőkövesd volt az ellenfelünk, akiknek visszavágtunk a vereségért, a bronzmeccsen már mi nyertünk 4 góllal!

Sokan gratuláltak nekünk, Botzheim Balázs és Wieszt Károly bekerült a diákolimpia válogatottjába, Virág Andrást pedig a Veszprém hívja a nyári kézilabdás táborába.

Tudomásom szerint diákolimpián ez volt eddig a legnagyobb vörösvári sportsiker (kézilabdában egészen biztos, hogy ez volt), és nagyon büszke vagyok a gyerekek teljesítményére. Ország-világ meggyőződhetett a tehetségükről.

Várhegyi Ferenc

Hogy lehet az, hogy Vörösváron egykoron nemcsak egy csapat volt, hanem Bányász 1., Bányász 2., Tanács 1., Tanács 2. is játszott – szinte kizárólag csak vörösvári játékosokkal? Természetesen tudom, hogy azok az idők már elmúltak, de attól még elvárható lenne, hogy a város ki tudjon állítani egy vörösvári – legalább megyei első osztályú szintű – csapatot, ha már annyian szeretik a labdarúgást. De úgy látszik, hogy rosszul szeretik, mert ezt már nagyon régóta képtelenek elérni. Valakik valamikor nagyon elrontották nálunk ezt a gyönyörű játékot. Pedig ez kisvárosnak az lenne az érdeke, hogy a saját polgárai érjenek el sikereket, ne másoknak kelljen tapsolni. Ez lenne a feladat, ez lenne a cél, és ez lenne az a foci, amit a vörösvári önkormányzat tiszta szívből tudna támogatni. Egy dolgot ennek érdekében már jövőre megpróbálok elérni, mert ez jogos észrevétel volt a labdarúgó egyesület részéről. Az üzemeltetési problémák megoldása érdekében szeretném, ha az önkormányzat saját kezelésébe visszavenné a pályát, hogy végre ne düledező lyukas kerítés, gaz fogadja a sportolókat és a nézőket.

Már legutóbb sem kellett hozzá nagy jóstehetség, hogy biztosak legyünk benne, fociról szóló cikkünk alaposan felkavarja majd a kedélyeket, és föltehetőleg így lesz ez most is. De egyiket sem a zavarkeltés szándékával írtuk, egyszerűen az élet diktálta a sorokat. Tudomásul kell venni, hogy jelenleg ilyen a mi focink, ilyen véleményeket, indulatokat gerjeszt. És mivel a sport nagyon fontos társadalmi jelenség, illenék már minden érintett részéről súlyának és komolyságának megfelelően kezelni a gondjait. Ez a vörösvári fociügy rólunk állít ki szegénységi bizonyítványt. Futballkörökben így én speciel mélyen hallgatok arról, hogy vörösvári vagyok.

Várhegyi Ferenc

Javuló közbiztonság

Tavaly közel 9 %-kal kevesebb bűncselekmény történt Vörösváron az előző évhez képest

A Budaörsi Rendőrkapitányság vezetője minden évben beszámol az illetékességi területén lévő települések képviselő-testületének a kapitányság tevékenységéről, a közlekedési és bűnügyi helyzetről. Városunk képviselő-testülete június 26-i ülésén tűzte napirendre az elmúlt évről szóló rendőrségi beszámolót. Alábbi összeállításunk Szabó Jenő rendőr ezredes, kapitányságvezető írásos beszámolója alapján készült.

Kapitányság: nehéz helyzetben

A Budaörsi Rendőrkapitányság területén 20 településen mintegy 110 000 ember él. Pest megye 13 kapitánysága közül ez a legleterheltebb, a megyében a legtöbb bűncselekményt az itt dolgozó rendőröknek kell felderíteni. (1146-tal többet mint a „negatív toplistán" utánuk következő kapitányságnak.)

A kapitányság tartja a negatív csúcsot abban a tekintetben is, hogy hány rendőr jut egy lakosra. Az országos átlag: 330 lakos/rendőr. A Pest megyei átlag ennél sokkal rosszabb: 501 lakos/rendőr. A kapitányság igencsak lehangoló átlaga pedig: 567 lakos/rendőr.

A rendőri állomány épp ezért rendkívüli módon leterhelt. Nem is csoda, hogy a fluktuáció az utóbbi öt évben jelentős mértékű volt: a hivatásos állomány 34%-a, a közalkalmazotti állomány 74 %-a kicserélődött. A multinacionális cégek elszívják a képzett munkaerőt, 2-3 szoros fizetést biztosítva számukra.

A tiszthelyettesi állománynak a rendőrség nettó 40 000 forint fizetést tud biztosítani, ami komoly egzisztenciális problémát jelent rendőreink számára.

A vázolt nehézségek ellenére már az is biztató jel lehet, hogy a bűncselekmények számának nagymértékű, 24,1 %-os növekedését sikerült 5,4%-ra mérsékelni. A felderítés eredményessége ugyanakkor nőtt: 14,5 %-ról 22,7%-ra.

Vörösvár: biztató adatok

Városunkban az elmúlt évben jelentősen javult a közbiztonság. A bűncselekmények száma 665-ről 607-re csökkent. (Ez 8,7 %-os javulást mutat.) A bűnözés struktúrájában változás nem történt, továbbra is a vagyon elleni bűncselekmények a meghatározók.

Ezek száma is jelentősen csökkent: 546-ról 416-ra. (23,8 %.) Ezen belül a lopások száma 240-ről 160-ra (33 %), a betöréses lopások száma 250-ről 213-ra (15 %) mérséklődött. Az üzletbetörések száma 17-ről 5-re csökkent (70 %).

Sikerült hatékonyan visszaszorítani a gépkocsilopások számát is. 1998-ban 30 gépkocsit loptak el Vörösváron, 1999-ben 13-at (60 %). A tavalyi statisztika csak a lakásbetöréseket tekintve rosszabb némileg az 1998-ashoz képest: számuk 86-ról 90-re emelkedett.

Igen örvendetes tény, hogy az elmúlt évben emberölési kísérlet és rablás nem történt városunkban, az erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények száma is visszaszorulóban van: 36-ról 32-re csökkent a számuk.

Amint arról újságunk hasábjain is beszámoltunk, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények felderítésében is komoly előrelépés történt.

Tavaly 43 közlekedési bűncselekmény történt Vörösváron. (Ez megegyezik az 1998-as adattal.) A közúti ellenőrzések növelése, illetve az ittas vezetők kiszűrése érdekében tett intézkedések ellenére még mindig magas az ittas vezetők aránya. A 43 közlekedési bűncselekményből 29-et követtek el ittasan.

A vörösvári rendőröknek jó a kapcsolatuk a helyi polgárőrökkel, akik számos bűnügyi, közlekedési és közrendvédelmi akcióban vettek részt az elmúlt év során.

Az őrsön jelenleg 23 hivatásos rendőr és 4 polgári alkalmazott dolgozik. Körzeti megbízotti szolgálatot Drávecz Ferenc főtörzsőrmester és Zombori Zoltán főtörzsőrmester lát el. Munkájukat nehezíti, hogy körzeti megbízotti irodájuk nincs, és ezzel kapcsolatos teendőiket az őrs épületében szolgálati idejük teljesítése közben kénytelenek végezni.

Az őrs jelenleg 3 szolgálati gépkocsival rendelkezik, a folyamatos közterületi jelenlétet erősen korlátozza azonban az üzemanyag-felhasználási keret szigorú betartása.

Összeállította: *Fogarasy Attila*

Regionális hírek

Sárkányveszély Vörösváron

Június 13-án Pilisvörösvár térségében egy siklóernyős veszélyesen közel került a Lufthansa leszálláshoz készülődő repülőgépéhez. Az eset után a Légügyi Igazgatóság mindenféle siklóernyős és sárkányrepülős tevékenységet betiltott a ferihegyi repülőtér irányítási körzetében.

Új polgármester Jászfalun

Június 9-én Kékesi László Ferenc kapta a legtöbb szavazatot a pilisjászfalui polgármester-választáson. A korábbi képviselőre 197-en szavaztak. (Az érvényes szavazatok száma 226 volt.)

Millenniumi zászlók

Piliscsabán a kormány által adományozott millenniumi emlékzászlót május 20-án *Nemeskürty István* kormánybiztos adta át *Hársvölgyi Albert* polgármesternek. Pilisszentivánon a zászlót június 24-én a Szent Iván-nap keretében nyújtotta át *dr. Frajna Imre* államtitkár. A Vörösvárnak adományozott zászló átadásának pontos időpontjáról és helyszínéről lapzártáig nem kaptunk információt.

F. A.

Alternatív körmenet a Templom téren

Az úrnapi körmenet után egy héttel újabb látványos felvonulás színhelye volt a Templom tér. Ezúttal a Sötétben Bujkáló Bunkók Társasága vonult a térre, hogy kifejezze olthatatlan gyűlöletét az ott található praktikus és esztétikus kandeláberekkel szemben.

A társaság tagjai jogos önvédelemből, halált megvető bátorsággal derékban kettétörtek egy lámpaoszlopot (képünkön), mivel az állítólag „rossz fényt" vetett rájuk.

Az agresszív kandeláber móresre tanítása után előkerültek a transzparensek is, amiket a sötétségimádók nagy lelkesedéssel hordoztak körbe a téren. A táblákon a következő feliratok lettek volna olvashatók, ha akár egy szikrányi fény is lett volna: „KEVESEBB FÉNYT!", „ÉLJEN A SÖTÉTSÉG!", „ABCÚG GOETHE!" , „VESSZENEK A FELVILÁGOSODÁS LIBERÁLIS KUTYÁI!", „VISSZA A SÖTÉT KÖZÉPKORBA!" és „A JÓ ÉDESANYJÁT EDISONNAK!"

A demonstrálók befejezésül még megpofoztak egy kocsmázásból hazafelé tartó, konstansul részeg urat is, mivel az a „Te vagy a fény az éjszakában" kezdetű slágert dúdolta... *– fetter –*

Akik százszor fáradtak értünk

A forró, perzselő nyárban „gyakran kiált a vörös kakas"

A forró, száraz, aszályos időjárás a vörösvári tűzoltóknak is rengeteg tennivalót okoz. Júniusban összesen 12 alkalommal vonultak ki tűzesetekhez, melyek közül igen komoly veszedelemmel járhatott volna a Total benzinkút melletti gyümölcsös kigyulladása. Az elhanyagolt, gazos, szemetes terület jelenleg nincs művelés alatt, egykor virágzó barackos volt itt. A vélhetően emberi gondatlanságból keletkezett tűzhöz azonnal riasztották a vörösvári tűzoltókat, akik megérkezve a helyszínre rögtön érzékelték a veszélyt, és segítségül hívták a fővárosi tűzoltókat. A budapestiek öt egységgel vonultak ki a helyszínre. Közös erővel is csak ötórás megfeszített munkával sikerült a lángokat elfojtani, amelyek már a benzinkút területére is betörtek, a másik oldalon pedig a víkendházakat veszélyeztették.

Június 25-én a szántói úton, a Szent Erzsébet Otthon utáni kanyarban súlyos közúti baleset történt. Egy Suzuki típusú gépkocsi a kanyarból kirepülve, nagy sebességgel egy fának ütközött, a benne ülőket a vörösvári tűzoltók feszítő-vágóval szabadították ki. A balesetnek egy súlyos, életveszélyes és egy könnyebb sérültje volt.

A vörösvári bányatavak rendre megszedik áldozataikat. Ezúttal a Kacsa-tóba fulladt bele egy ismeretlen, középkorú nő, akit a helyi tűzoltók emeltek ki a vízből. A személyazonosság megállapítására a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

Május 16-án Borszéken (Románia) a Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület megállapodási szerződést kötött a helyi önkéntes tűzoltó-egyesülettel. A megállapodás szerint ezentúl rendszeresen találkoznak majd a két egyesület tagjai, kicserélik tapasztalataikat, segítik egymás munkáját.

(Mint ismeretes, ősszel egy Magirus típusú tűzoltóautót adományozott városunk Borszéknek, amelynek átadásán Botzheim István polgármester személyesen is részt vett.)

A májusban megkötött együttműködési szerződést Kovács Zsolt tűzoltóparancsnok és Kolbert Zoltán, a borszéki tűzoltócsapat vezetője írta alá.

E megállapodás szellemében a vörösvári tűzoltók június elején újabb, többnapos látogást tettek Borszéken. Most sem mentek üres kézzel: légzőkészülékeket, egyéni védőfelszereléseket, poroltókészülékeket adtak át romániai magyar barátaiknak.

A vörösvári tűzoltó-egyesület felvette a kapcsolatot a boldogfai önkéntes tűzoltókkal is. A Pozsony közeli magyarok lakta település tűzoltói a májusi Mentők napján vendégeskedtek Vörösváron. Tűzoltóink azóta már viszonozták is látogatásukat.

Végül egy kerek szám, amely lezárja a vörösvári tűzoltók első félévi munkáját:

Az év első hat hónapjában tűzoltóinkat összesen 100 alkalommal riasztották.

Áldozatos, önként vállalt, veszélyes munkájukat ezúton is köszönjük!

Fogarasy Attila

MENTŐS HÍREK

Június hónapban a pilisvörösvári rohamkocsi és az orvos nélküli esetkocsi százhuszonhat sürgősségi esetet látott el. Balesetben harmincegy felnőtt, és tíz gyermek sérült meg. Kilenc alkalommal riasztottak minket szüléshez, és hét esetben mérgezéshez. Egy baleseti sérültnél, és két szívbetegnél kellett újraélesztést végezni. Sajnos egy betegen már nem tudtunk segíteni.

A vonulások legtöbbje – hatvankilenc esetről van szó – belgyógyászati jellegű megbetegedés miatt történt. Ennek valószínű oka, hogy sok embert megvisel a szokatlanul nagy meleg. Részben a kánikula okozta meleg fronthatás felelős a balesetek egy részéért is. Levertséget, fáradtságot, figyelmetlenséget okoz sok embernél, és lassulnak a reflexek, megnő a reakcióidő. Ilyen melegben tanácsos napi két-három liter folyadék elfogyasztása.

A napos idő sok motorost csal ki a közutakra, ezért szinte minden harmadik baleset szenvedő alanyai ők. Ha a motoros a hibás, akkor szinte minden esetben a gyorshajtás az ok. A leggyakoribb azonban az, amikor az autós bekanyarodás előtt nem néz a tükörbe, és a mellette elhaladó motorost elgázolja. Ez utóbbit a saját bőrömön is tapasztaltam, de ez történt a minap szinte a szemünk láttára is. A mentőállomás garázsában éppen a rohamkocsi fertőtlenítését végeztük, amikor egy csattanást követően a mentőautó elé, a garázsajtóba esett egy motoros. Szerencsére a sérülése nem volt súlyos, de ezt kizárólag a bukósisak használatának köszönhette.

Ezúton is kérném a két keréken közlekedőket, bár tudom, hogy kényelmetlen, de feltétlenül használják a sisakot.

Rédei József

Az OTP-Garancia Biztosító Rt.
teljes körű ügyintézéssel
várja ügyfeleit
az OTP Pilisvörösvári Fiókjában
a következő időpontokban:
Hétfő: 13.00-16.00
Csütörtök: 8.30-13.00

FONTOS VÖRÖSVÁRI TELEFONSZÁMOK

Rendőrség:	330-330; 330-130
Tűzoltóság:	330-058
Mentők:	330-188; 330-360
Éjszakai ügyelet:	330-360
Elmű (hibabejelentés):	318-050; 310-414
Vízművek:	330-053; 330-412
Polgármesteri Hivatal:	330-277; 332-254
Vasútállomás	330-057

Házasságot kötöttek

Branikovits László András
és Schreck Andrea
Czink József és Schuck Zita
Izsák József és Himberger Zsuzsanna
Magassy Viktor és Szabó Zsuzsanna
Szakszon Péter és Herr Márta Andrea
Tóth István és Manhertz Krisztina
Török István és Zsótér Judit
Vámos János és Huy Linda

Vörösvári Újság
Werischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja
Felelős kiadó:
Botzheim István polgármester
Felelős szerkesztő:
Fogarasy Attila
Rovatszerkesztők:
Sax Ibolya – nemzetiség
Temesvári Anna – kultúra, oktatás, egészségügy
Várhegyi Ferenc – sport
A szerkesztőség címe:
2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.
Tel./fax: 06-26-330-140.
E-mail: VorosvariUjsag@mail.maze.hu

Készült a Komp Kft. nyomdájában (Solymár, Mátyás király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).
Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila

ISSN 1417-6823

Megjelent 1300 példányban.

Eltávoztak

VI. 19. ***Jaksa József***, Kőnig Mária férje, 50 éves, Szent János u. 32.

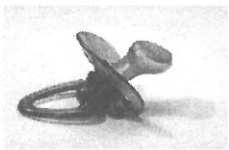
VI. 24. ***Puskás Antal***, Puskás János és Puszkailler Borbála fia, 51 éves, Tűzoltó u. 2.

VI. 26. ***Bánvölgyi Katalin***, Sáránszki Mihály özvegye, 78 éves, Kápolna u.

VI. 28. ***Altbäcker Mária***, Stéhli István felesége, 66 éves, Árpád u. 4.

VI. 30. ***Fritz Rezső***, Spannberger Terézia férje, 60 éves, Piliscsaba, Szociális Otthon

Megérkeztek

V. 3. ***Sörös Ádám***
Sörös Tibor és Peller Judit fia

V. 29. ***Drávai Krisztián***
Drávai Tibor és Peller Gyöngyi fia

VI. 3. ***Havasi Gábor***
Havasi Gábor és Kovács Julianna fia

VI. 15. ***Thoma Dávid***
Thoma József és Ziegler Andrea fia

VI. 15. ***Völgyi Anna***, Völgyi András és Stehli Ágnes leánya

VI. 18. ***Bakti Bence***
Bakti József és Balogh Ildikó fia

VI. 20. ***Kiss Dorina***
Kiss Gábor és Gajdár Anita leánya

VI. 27. ***Stocker Zsófia***, Stocker Ferenc és Kovács Judit leánya

VI. 29. ***Polgár Dzsenifer***, Polgár Norbert és Manhertz Anita leánya

VII. 5. ***Szabó Philip Péter***
Szabó Péter és Wenczl Erzsébet fia

VII. 6. ***Papp Alexandra***, Papp Zoltán és Szekeres Krisztina leánya

VII. 9. ***Ponta Dorottya***
Ponta Zoltán és Mervó Enikő leánya

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Halmschläger élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidasi vegyeskereskedés, hírlapárusok, Koller Elektronika, Krivinger zöldségesbolt, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemzetiségi Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Photo Porst, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszertár, Szent Erzsébet Otthon, Szintai papírbolt, Szoboszlai Pálné vegyeskereskedése, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Tácsik pékség, Turmix bolt, Városi Könyvtár, Vízöntő gyógyszertár, Zöldcsibe vegyesbolt

A 2000. év vörösvári polgárai

Történelmi kategóriában eddig a legtöbb szavazatot kapta:

Hidas György *tanár*

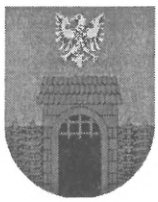
Kortárs kategóriában:

Nagy Zoltánné *szakgyógyszerész*

Anyakönyvi hírek

Anyakönyvi híreket csak a szülők (Megérkeztek), a házastársak (Házasságot kötöttek), illetve a legközelebbi hozzátartozók (Eltávoztak) írásbeli jóváhagyásával közlünk.

Szerkesztőség

Pilisvörösvár Város Polgármesteri Hivatala az alábbi munkakörökbe munkatársakat keres azonnali felvételre:

Igazgatási irodavezetőt
– állam- és jogtudományi egyetem vagy államigazgatási főiskolai végzettség

Építéshatósági előadót
– szakirányú felsőfokú végzettség

Belső ellenőrt
– legalább mérlegképes könyvelői végzettséggel

Jegyzőkönyvvezetőt
– középfokú végzettséggel (gyors-gépírás)

Bérezés:
a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény alapján

A jelentkezést írásban Pilisvörösvár város jegyzőjéhez kell benyújtani.

Cím:
2085 Pilisvörösvár, Bajcsy-Zs. tér 1.
Telefon: 06-26/331-688

Naplemente – Csontos Barnabás felvétele

Apróhirdetés

Lakodalmakra, rendezvényekre hűtőkocsival hűtést vállalok.
Tel.: 34-349-273;
06-20-9507-825

HIRDESSEN A
VÖRÖSVÁRI ÚJSÁGBAN!

Hirdetési díjaink:

1/1 oldal: . . . . 25 000 Ft
1/2 oldal: . . . . 12 500 Ft
1/4 oldal: . . . . . 6250 Ft
1/8 oldal: . . . . . 3125 Ft
1/16 oldal: . . . . 1560 Ft

Színes hirdetés: 20% felár

(Az árak áfával együtt értendők!)

PHOTO PORST

Porst 100 24/2+1
3x24 felvételes színesfilm

~~1 188.-~~
999.-

Minolta 300 SI
35-80 mm objektív
Tükörreflexes fényképezőgép

+ ajándék hátizsák

~~79 990.-~~
69 990.-

vodafone
hivatalos partner

Válassza ki szerencseszínét, és Önnek is leeshet egy Polo

Nyeremények:
• 3 db Volkswagen Polo
• 3x33 db Photo Porst póló
• 3x333 db Photo Porst filmcsomag

PHOTO PORST
A Képkirály.

Pilisvörösvár,
Fő út 106.
Tel.: 26/530-090

ZAKEUS ÉTTEREM

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1. — www.zakeus.kozep.hu
Nyitva: mindennap — Asztalfoglalás: 26/375-147

Szombat-vasárnap LÁTVÁNYKONYHA A TERASZON!
Nyárson- és rostonsültek. Salátabár

ESKÜVŐK ÉTTERME! **Céges rendezvények, állófogadások, családi összejövetelek rendezése felsőfokon**

SZÁLLÁSLEHETŐSÉG **Védett parkoló, különleges belső tér, szerény árak**

KIRÁNDULÁS! **Megnézheti az ország legkülönlegesebb döntött kupolás Makovecz-épületét**

CIPÉSZ

CIPŐK, TÁSKÁK
TELJESKÖRŰ JAVÍTÁSA
2-3 NAPON BELÜL

Pilisvörösvár, Fő út 141/a
(a gyógyszertárral szemben)

Nyitva: kedd-péntek 9-17
szombat 9-12

MINŐSÉGI NŐI, FÉRFI, GYERMEK DIVATÁRU NAGYKERESKEDELMI ÁRON!

Sári Szilvia (9 éves)

Istvándi Tünde (17 éves)

Karacs Nóra (10 éves)

Magyar millennium

KIRÁLYPORTRÉK A ZENEISKOLA MŰVÉSZETI TANSZAKÁNAK KIÁLLÍTÁSÁRÓL

Szeidl Veronika (16 éves)

Salzinger Anna (12 éves)

Sodró Eliza (9 éves)

Művészeti vezető:
Payer Ágota